SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VO … 240. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 16, 1987 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 16-го ГРУДНЯ 1987 Ч. 240. РІК XCIV.

М. . . . . ДЕНКИ ПРИЇХАЛИ ДО ФРАНКФУРТУ

Франкфурт, Західня Німеччина (тел.). — Тут на міжнародне летовище прилетіли в неділю, 13-го грудня ц.р., літаком „Аерофлоту" о год. 11:15 ранку місцевого часу Раїса і Микола Руденки.

На летовищі їх зустріли д-ра Анна-Галя Горбач, німецький представник Міжнародної Амнестії і німецький пастор, який допоміг, щоб гості не мусіли переходити усіх звичайних формальностей і негайно мали можливість переїхати на приватну квартиру.

Після одноденного відпочинку, в понеділок Р. і М. Руденки переїхали поїздом до Мюнхену, де їх зустрів д-р Володимир Мялковський, який старався про право приїзду на лікування Р. і М. Руденків і в домі якого вони тепер перебувають.

Запізнення у приїзді Руденків до Західньої Німеччини було спричинене непорозумінням щодо в'їздової візи, яку мав виставити німецький консулят у Москві. Через те Руденкам довелося понад місяць перебувати в готелі у Москві, поки всі формальності були вияснені. Вони обоє виснажені так останніми переживаннями, як і ув'язненням та потребують поважного лікування.

ПРОГОЛОШЕНО ЗНИЖКУ НА КВИТКИ НА КОНЦЕРТ В ЛІНКОЛЬН ЦЕНТРІ

Ню Йорк. — Організатори концерту української релігійної музики в Ейвері Фішер Голл Лінкольн Центру 14-го лютого 1988 року з нагоди Тисячоліття Християнства в Україні випрацювали в порозумінні з представниками Лінкольн Центру плян на продаж квитків по знижці для груп в числі 40 осіб і більше. Знижки для таких груп є в сумі 10 відсотків, а організатор такої групи отримає даровий квиток. Крім того гроші за всі квитки, не тільки 250-долярові, що включають прийняття з шампанським і сувеніри, можна відтягати від податку.

Дарові квитки з групи 250 долярових отримають всі українські владики всіх трьох віроісповідань. Член концертового комітету Марта Федорів вистаралася через подорожнє бюро Вестгейт в Аллентавні, в якому вона працює, дарові квитки на літак лінії „Аль Італія" для всіх українських владик з Европи, які матимуть бажання прибути на концерт. Це відноситься також до композитора Маріяна Кузина.

Як відомо, концерт, із світовою прем'єрою ораторіо „Неофіти" М. Кузана до слів Т. Шевченка, влаштовує Фундація ім. Мазепи у співпраці з УНСоюзом під патронатом Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні. У концерті бере участь 150-членний мішаний хор з Атланти під батутою Вілліяма Нолла, симфонічна оркестра Метрополітальної опери з Ню Йорку і солісти: Ґільда Круз-Ромо, Марта Сенн, Павло Плішка, Вячеслав Полозов і Андрій Добрянський, який з Мартою Андріюк і Романом Осадчуком є технічними музичними керівниками програми. Над дикцією з хором в Атланті працює Лариса Барабаш-Темпл.

Всю пропаґандивну літературу — афіші, летючки, оголошення виконала професійно мисткиня Христина Зелінська з Філядельфії, а редаґуванням пропам'ятної книжки займається Марта Скорупська.

Прийняттям з шампанським після концерту займається Орест Федаш, а зв'язками з американськм політичним світом — Андрій Кейбіда.

Квитки можна замовляти телефонуючи на числа: 250 дол. — (201) 376-1748, а інші — (212) 874-2424.

В Ню Йорку помер Ю. Лавріненко

Ню Йорк. — У понеділок 14-го грудня 1987 року тут помер на 83-му році життя св. п. Юрій А. Лавріненко літературознавець родом з Київщини, член літературної організації „Плуг" (1925-31), політичний в'язень совєтських тюрем і концтаборів (1935-42). В 1944 році виїхав на еміґрацію до Німеччини, став активним діячем літературного руху і членом МУР-у; до З'єднаних Стейтів Америки прибув з великою хвилею українських еміґрантів в 1949 році, став членом Об'єднання Українських Письменників „Слово", написав чимало книжок, і газетних статтей та виголосив десятки науково-літературних доповідей. Важливіші його праці це: „В. Блакитний-Еллан", „В. Чумак", „Творчість П.Тичини", бібліографічну працю в англійській мові „Ukrainian Communism adn Soviet Russian Policy toward Ukraine", антологію „Розстріляне відродження", під псевдонімом Ю.Дивнич, низку інших публіцистичних праць, як, наприклад, „На іспиті великої революції", „Американське малоросійство" та інші.

Панахида була відправлена у вівторок, 15-го грудня, о год. 7-ій вечора в похоронному заведенні П. Яреми при 129 Схід 7-ма вулиця; похорон в середу, 16-го грудня, о год. 10-ій вранці до української православної катедри св. Володимира, при 82-ій вулиці і Амстердам авеню, і на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку.

Залишив в жалобі дружину Марію, сина Миколу дочку Ларису, багатьох друзів і велику українську громаду.

СВ. МИКОЛАЙ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Згідно з повідомленням старшини Пластової Станиці, в суботу, 19-го грудня ц.р., о год. 2-ій по полудні до Пластової домівки при 144 Друга авеню прибуде св. о. Миколай щоб обдарувати чемних українських діточок Ню Йорку та околиці. Небесна канцелярія буде відкрита в Пластовому домі від 10-ої години ранку, де прийматиметься по одному подарункові для кожної чемної дитини.

НА ЗАХІДНЬОМУ БЕРЕЗІ ріки Йордан антиізраїльські демонстрації палестинців продовжуються. Очевидно в цій частині Ізраїля, окупованій раніше у наслідок війни з арабами, ніколи демонстрації не відбуваються мирно. Араби обкидують ізраїльських вояків і поліціянтів камінням, пляшками наповненими бензиною, іншими твердими предметами; вояки відповідають банками слізного газу, гумовими палицями, водою з пожежних труб, але коли ситуація стає „гарячою" відкривають вогонь у власній обороні. Тому, що демонстрації тривають вже кілька днів, від куль поліціянтів і військовиків загинуло кілька осіб палестинців, а чимало було поранено. Згідно з повідомленням агентства Ассошіейтед Пресс з Багдаду, на західньому березі ріки Йордан, загинуло досі 23 особи, а 210 були поранені.

У Берліні відбулася нарада лідерів держав Варшавського Пакту

Східній Берлін. — Завершивши триденну поїздку в столицю ЗСА, під час якої був підписаний американсько-совєтський договір про ліквідацію ракет середнього і малого засягу, генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов і особи, що його супроводжували, прибули у п'ятницю рано, 11-го грудня, у столицю Східньої Німеччини.

На летовищі Шенефельд М. Ґорбачова зустрічав голова Державної ради Східньої Німеччини Еріх Гонекер. Тисячі східньоберлінців розмахували совєтськими і національними прапорцями. В 11-ій годині ранку в готелі „Паляц" відбулася нарада керівників держав — учасниць Варшавського Пакту, а також міністрів закордонних справ і оборони.

Крім Ґорбачова і Гонекера на нараді були присутні Ґустав Ґусак (Чехо-Словаччина), Тодор Живков (Болгарія) і Войцех Ярузельскі (Польща). Румунія, однак, була представлена лише міністром закордонних справ Йоаном Тоту. Речник уряду Східньої Німеччини Вольфґанґ Маєр заявив, що президент Румунії Ніколае Чаушеску не зміг прибути в Берлін у зв'язку з підготовою до позачергової партійної конференції. Конференція, як вважають, зв'язана з недавніми заворушеннями робітників у великому промисловому центрі Румунії Брашові.

Ґорбачов поінформував союзників про хід і результати переговорів з президентом ЗСА Роналдом Реґеном. Всупереч сподіванням західних дипломатів у заключному комунікаті наради нічого не сказано про зменшення звичайних озброєнь державами Варшавського Пакту.

Напередодні зустрічі на вершинах у західній пресі появилися здогади, що СССР і його союзники найближчим часом зможуть зменшити кількість своїх військ на чотири дивізії і забрати від кордонів з Західньою Німеччиною до тисячі совєтських танків.

В комунікаті висловлена вдячність М. Ґорбачову за

(Закінчення на ст. 7-ій)

Уряд УНР звертається до Президента ЗСА

Оттава (ОУПС). — У зв'язку з зустріччю на вершинах Роналда Реґена і Міхаїла Ґорбачова у Вашінґтоні, Уряд УНРеспубліки звернувся окремим листом до Президента ЗСА з вимогою вставити в аґенди зустрічі в точках 4 і 5 справи відтягнення совєтських збройних сил не тільки з Афганістану, Анґолі й інших країн, але й із України, Білорусі і балтійських держав і інших загарбаних територій.

Власне 70 років тому московсько-большевицкі армії окупували Україну й у 1920 році змусили її леґітимний уряд вийти в екзиль. Після відтягнення окупаційних військ із території України треба було перевести вільні вибори в цій країні під наглядом ООН.

В додатку до цього в 5-ій точці, яка торкалася „людських прав", Уряд УНР вимагав поставлення на дискусію з Ґорбачовим справи колективних і індивідуальних прав у СССР, а зокрема справи незаступлених у гельсінкському процесі представників нібито „суверенних" України, Білросуї, пропонуючи на їх місце представників екзильних урядів цих держав згідно з вимогами на Віденській конференції з 3-го листопада 1986 року.

Капеля Бандуристів успішно виступила в Ню Йорку

Ню Йорк (В. Л-ць). — Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка під дириґентурою Володимира Колесника і адміністрацією Петра Гончаренка успішно виступила з концертом релігійної музики (різдвяною тематикою) в кільканадцятьох більших українських громадах.

Концерт в Ню Йорку відбувся в неділю, 6-го грудня ц.р., в авдиторії Гантерського коледжу при виповненій залі. Таких концертів і на такому високому рівні в Ню Йорку не буває багато, що зрештою підтвердили знавці української релігійної музики і ті присутні, які не тільки слухають, але й переживають, чи зглядно переживали, кожний виконаний твір.

У першій частині Капеля Бандуристів, зчано омолоджена, особливо її інструментальна частина, виконала: „З нами Бог і Кондак", серію колядок, „Благослови душе моя Господа", „Павочка" (колядка) і „Коза", відомий щедрик М. Леонтовича і Молитву з опери „Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського. Солістами виступали: П. Писаренко, Ю. Оришкевич, Я. Цісарук, П. Пахолюк, В.Шевелі, В. Кекіш, А. Сорока, І. Замятий, П. Гончаренко.

У другій частині капеля виконала: „Блажен Муж", обр. А. Гнатишина, „Святі сиділи, каміння били", обр. В. Божик із сольоспівом П. Писаренка і П. Гончаренка, „Днесь поюще купно іграймо", обр. К. Стеценка, солісти Я. Цісарук і А. Сорока, „Через поле широкеє", П. Гончарова, соліст В. Шевелі „Різдвяні дзвони", обр. Г. Концевича солісти Я. Цісарук і В. Шевелі „Колядні пісні" зі збірки О. Рубця, солісти — П. Писаренко, Я. Цісарук, А. Сорока і як наддаток „Коляд, коляд, колядниця" та могутнє „Бог Предвічний".

Заля не вгавала від оплесків, бо дійсно усі точки доброякісного і на високому мистецькому рівні концерту були виконані бездоганно. Офіційно капелі були вручені три китиці квітів від Школи Кобзарського Мистецтва в Ню Йорку для дириґента В. Колесника, солістів і хористів та музикантів-бандуристів. Адміністратор Школи Микола Чорний привітав Капелю з відродженням і побажав успіхів.

Концертом з різдвяною тематикою Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка немовби започаткувала серію концертів для відзначення 1000-річчя Християнства в Україні, які будуть продовжуватись в наступному році Треба радіти, що талановитий дириґент В. Колесник „тримає" капелю на високому рівні, бо сьогодні вже навіть тяжко було б собі уявити наше життя без цієї мистецької одиниці, як заявили під час перерви ті особи, що часто бувають на виступах капелі.

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ В ГЕМПСТЕДІ

Гемпстед, Н. Й. — Католицький Клюб тут при парафії св. Володимира влаштовує зустріч Нового року в четвер, 31-го грудня ц.р., о год. 9:30 вечора у парафіяльному центрі при 226 Юніондейл авеню. До танців приґраватиме оркестра А.Л Мацейка. Вступ 20 дол. від особи, 7 дол. для молоді до 18 років включає вечерю і несподіванки.

АНТРОПОЛОГ З АМЕРИКИ ПОЧАВ ЗІЗНАВАТИ НА ПРОЦЕСІ І. ДЕМ'ЯНЮКА

Єрусалим, Ізраїль (АНЧЕЙН, тел.). — Тут в понеділок, 14-го грудня, почав зізнавати черговий свідок оборони, професор антропології з університету Фльорида Атлантік, д-р Ясер Махмед Ісчан, який є турецького походження.

Сесія тривала тільки дві години з уваги на смерть брата прокуратора Міхаеля Шакеда. Він помер на удар серця на 34-му році життя.

Іван Дем'янюк вже був в судовій залі без будь-яких познак контузії плечей після випадку в автомобілі. Виявилось, що він зазнав тільки потовчення, а не усунення диску, як побоювалась родина.

Вперше на процесі вводив свідка український адвокат з Торонто, Павло Чумак.

Д-р Ісчан є уроджeнцем Туреччини, де в університеті Анкари здобув диплом бакалявра з антропології в 1968 році. Маґістерку і докторат з цієї ділянки здобув в Корнельському університеті Індіяни. Він є автором численних статтей і двох книжок із судової антропології. Належить до понад 15 різних крайових і міжнародних організацій, свідчив у біля 40 судових процесах. Він є членом Американської академії судових наук, секція судової антропології.

Завданням проф. Ісчана є опрокинути свідчення проф Патриші Сміт, свідка прокуратури яку він знає з міжнародних з'їздів антропологів.

У ЗСА також є політичні в'язні — каже „Правда"

Москва. — Совєтська газета „Правда", орган Центрального Комітету КПСС, помістила у числі з 30-го листопада ц.р., інформацію свого кореспондента з Ню Йорку про те, що у З'єднаних Стейтах, мовляв, є також чимало політичних в'язнів, які перебувають у тяжких умовах тюремного життя. Рідня цих в'язнів, знаючи, що генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов буде вести розмови з президентом Роналдом Реґеном у Вашінґтоні, просили його інтервеніювати в Уряді ЗСА в їхній справі, бо їхнє довге перебування у в'язницях є „доказом порушення прав людини у ЗСА".

Стаття появилася під заголовком „Хто ці люди?" А нижче „Правда" ідентифікує чотирьох „політичних в'язнів", які, очевидно, є звичайними кримінальниками вбивцями: Елмера „Джеронімо" Пратта, колишнього керівника „Чорних пантер", на совісті якого є десятки осіб забитими і пораненими; Ричарда Дорууба Мура, представника пропаґандивного відділу „Чорних пантер", який був засуджений лавою присяжних в 1971 році за вбивство поліціянта; Роберта Геєса, також члена „пантер" і Алберта Вашінґтона, активіста цієї ж терористичної організації, який за обвинуваченням у вбивстві сидить уже в тюрмі 16 років.

„Це тільки декілька імен, — пише „Правда", — із багатьох тисяч. Домагатися справедливого суду і перегляду їхніх засудів — це законне право тих людей, терплячих за ґратами тюрем. Але цього права їм відмовляють на протязі років", — закінчує свою „гуманну" нотатку совєтська газета і тим самим дає відповідь на поставлене нею питання: „Хто є ці люди, яких бере у свою опіку ґорбачовська пропаґанда?"

У СВІТІ

У САРАҐОСА, ЕСПАНІЯ, загинуло принаймні 11 осіб, а понад 30 були тяжко поранені коли підмінований дім, у якому жили члени національної ґвардії із своїми родинами, вилетів в повітря. Офіційне пресове аґентство Еспанії ЕФЕ повідомило, що будинок підмінували бастські терористи, які збільшили в останньому часі свою антиурядову кампанію і терористичні акти. Наприклад, багато поліціянтів, високих старшин армії та урядовців, отримали посилки з плястиковими бомбами. У висліді цього п'ять осіб загинуло, а біля 20 були поранені. Поліція веде докладне слідство, щоб встановити, як могло дійти до підмінування цілого будинку, який був стережений поліціянтами день і ніч.

ПОЛЬСЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ уряд і компартія, очолювана, як відомо, ген. Войцехом Ярузельським, категорично відмовились від зустрічі з Лєхом Валенсою, керівником підпільної „Солідарности", для обговорення справ пов'язаних з економікою і політичними змінами, що їх заплянували перевести польські офіційні чинники Виступаючи на пресовій конференції, представник уряду Єжи Урбан заявив, що уряд не бажає зустрічатися з людино, яка очолює заборонену законом профспілку, бо для цього немає жадної потреби. На думку Урбана підпільна „Солідарність" причинилася до неґативного висліду референдуму, який був переведений 29-го листопада цього року, а після референдуму заявила, що вислід є висловом недовір'я народу до уряду. Ген. В. Ярузельскі, на думку Урбана, не буде наслідувати генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова, який особисто телефонував і говорив з академіком Андреєм Сахаровим. „Ми не будемо телефонувати до Л. Валенси, а західні журналісти за якийсь час перестануть ним цікавитись", — сказав Урбан.

РОДИЧІ МОЛОДОГО західньонімецького летуна Матіяса Руста, засудженого в Совєтському Союзі на чотири роки за перелет кордону СССР і приземлення літака „Сессна" на Червоній площі в Москві, внесуть апеляцію до Президії Верховної Ради СССР, а копію апеляції перешлють самому генеральному секретарю ЦК КПСС Міхаїлу Ґорбачову. Як відомо, Верховна Рада відкинула прохання про помилування Руста і заявила, що він не відсидів ще навіть половину свого засуду. Німецька газета „Гамбурґер Морґенпост" написала, що родині Руста дуже розчаровані рішенням Верховної Ради і заявили, що совєтський керівник, який їздить тепер по світі з місією миру, не може знайти крихітку милосердя для їхнього сина. Моніка Руст заявила кореспондентам, що поїде на Різдво з чоловіком до Москви, відвідає сина у Лєфортовській тюрмі і спробує знайти шлях до офіційних совєтських керівників.

ШІСТЬ ВІДОМИХ польських дисидетів прикули себе ланцюгами до залізного плота у середмісті Варшави і протестували в такий спосіб проти дальшого ув'язнювання осіб за політичні переконання. Вони домагалися негайного звільнення кількох політичних в'язнів. Західні кореспонденти інформують, що поліціянтам забрало більше як годину часу, щоб порозтинати ланцюги дисидентів і вивести їх у невідомому напрямку, правдоподібно до тюрми, або бюра прокуратора.

ЗСА ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ДОСТАВИ ЗБРОЇ ДО НІКАРАҐУА

Вашінґтон. — Адміністрація президента Роналда Реґена, не зважаючи на післявершинний „дух дружби" між Вашінґтоном і Москвою, буде протестувати проти достави совєтської зброї до Нікараґуа, — заявив представник Білого Дому Марлін Фіцвотер. Уряд також зручно використав нікараґуанського старшину, колишнього високого урядовця в міністерстві оборони майора Роджера Міранду, і дав йому можливість, як відомо, виступити не тільки на пресовій конференції, але також перед багатьма конґресовими комісіями з точним з'ясуванням плянів сандіністів і погодженістю росіян, на збільшення достави модерної зброї, включно з джетовими бомбовиками, проти чого особливо протестують ЗСА, бо літаки можуть бути загрозою для багатьох країн Центральної Америки.

Вміжчасі керівник сандіністів і президент Нікараґуа Даніель Ортеґа Саавeдра наказав без подання жадної причини, відкликати заповіджені переговори з представниками антикомуністичних повстанців. М. Фіцвотер заявив додатково, що інформації Міранди є застрашуючими і тому Уряд ЗСА зажадав від Москви вияснення дипломатичними каналами цілої справи достави зброї. Фіцвотер відкинув закид, що нібито Адміністрація мала усі інформаціїл Міранди ще перед приїздом до ЗСА генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова, але заховала їх під сукно, щоб не зривати третьої зустрічі на вершинах і підписання договору про відтягнення і знищення ракет середнього і близького засягу з атомовими головками.

Спікер Палати Репрезентантів демократичний конґресмен з Тексасу Джим Райт був особливо поденервований ревеляцією майора Міранди, які були зрештою підтверджені минулого кінця тижня міністром оборони в сандіністському уряді Гумберто Ортеґою Саавeдрою, братом президента. Як відомо, Дж. Райт вірив у добру волю сандіністів щодо замирення в Центральній Америці і відкидав всякі інші арґументи, навіть якщо вони походили з власних, тобто американських джерел. Інший законодавець, сенатор Пітер В. Доменічі, прихильник допомоги для контрас, заявив, „що в цьому випадку сандіністи нам дуже допомогли і ми їм вдячні за 'щирість' ".

Представник Державного департаменту заявив, що президент Р. Реґен і М. Ґорбачов дискутували проблему Нікараґуа, але не хотів признатися чи Президент ЗСА використовував в цьому випадку інформації Міранди. Але коли питання в цій справі збільшувалися, речник Державного департаменту признався, що усі ревеляційні справи були вилучені з розмови з Ґорбачовим. Значить Адміністрація Р. Реґена приховала перед М. Ґорбачовим інформації з першої руки про доставу зброї і перед власним народом, який повинен був знати на якій плятформі Уряд веде переговори з Москвою.

В АМЕРИЦІ

ПІСЛЯ ВТРАТИ ПІДТРИМКИ серед американських державних офіційних кіл панамський диктатор, генерал Мануель Антоніо Норієґа, почав більш відкрито залицятися до ворожо наставлених проти Америки країн, а саме до Совєтського Союзу, сальвадорських партизанів та інших. Цю офіційну заяву американських чинників опубліковано на базі дослідів Пентаґону, Державного департаменту і Центральної розвідчої аґенції.

ПІСЛЯ РЕЗИҐНАЦІЇ ДИРЕКТОРА Аґенції збройної контролі та роззброєння Кенета Л.Ейделмана, президент Роналд Реґен на його місце вибрав генерала Вілліяма Бирнса. Ген. Бирнс подасться на пенсійний відхід з армії поки перейме нову посаду. Виявляється, що його вибір був базований на його досвіді з питань роззброєння, як і також тому, що з ним можуть добре співпрацювати інші, які переговорюють у справах роззброєння.

ЗГІДНО З ОФІЦІЙНИМИ чинниками, в понеділок, 14-го грудня ц.р., суддя Антоні М. Кеннеді, третій з черги кандидат президента Роналда Реґена на номінацію до Верховного Суду, почав зізнання перед сенатською Юридичною комісією. Це є його перший крок в напрямі одобрення його номінації, яка до цих пір виглядає дуже надійною. Припускають, що його зізнання перед комісією не потриває довше, як один тиждень.

ЯК УЖЕ ІНФОРМОВАНО справа пропавших папок з документами мнимих воєнних злочинців вияснилась. У звідомленні асистента генерального секретаря ОН для загальних справ, Ричарда Форана, який очолював провірну комісію цієї афери сказано, що всі, крім вісьмох папок, віднайшлись. Однак і цих вісім папок можна частинно відтворити з оправлених книг, в яких комісія воєнних злочинів має вписану кожну справу.

ПОМИМО ВЕЛИЧЕЗНИХ грошових витрат Центральною розідчою аґенцією на технологію, яка повинна наглядати над Совєтським Союзом, американська розвідка недоцінила на одну третину совєтську потужність в ракетах середнього засягу та їхніх місць збереження. Тому й було для Сі-Ай-Ей великою несподіванкою запропонування совєтами дуже секретних даних, які совєти передали американським представникам. Тепер американські експерти переглядають з люпою ці всі документи чи там припадково немає умисної дезінформації.

У БОСТОНІ ПЕРЕД БУДИНКОМ стейтової леґіслятури рішено поставити статую 35-го президента ЗСА Джана Ф Кеннеді, пляни розроблено, контест на проєкт проголошено, вплинуло кілька зразків, з яких залишилось два остаточні для кінцевого і рішального вибору. Однак Комісія побудови пам'ятника не може зробити остаточного вибору тому, що зайшла суперечка над тим, чи колишній президент Кеннеді носив свій піджак, запнятий на два, чи на один ґудзик. В кожному разі ґудзикова проблема мусить бути розв'язана якнайскорше, бо пам'ятник має стояти на 72 уродини Кеннеді, які припадають в травні 1989 року.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ВЕЛИКОБРИТАНІЇ Марґарет Тачер поздоровила президента З'єднаних Стейтів Америки Роналда Реґена з успішним переведенням зустрічі на вершинах між ним і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим. Перед тим Президент ЗСА перший потелефонував до М. Тачер і на протязі майже півгодини розказував її детально про розмови з М. Ґорбачовим і підписання договору про відтягнення ракет середнього і близького засягу. Потім Тачер інформувала Р. Реґена про її коротку зустріч із совєтським керівником.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами; не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Балянс відвідин Ґорбачова

Шість тисяч кореспондентів, які зїхались до Вашінґтону від усіх більших часописів світу, були за своїм професійним обов'язком присилувані поміщувати з цієї конференції на вершинах вістки — навіть тоді, коли їх нізвідки не могли дістати. І тому в оцих кореспонденціях і репортажах правда перемішана з фантазією. Можна було вичитати навіть цікаву фантазію. Наприклад: що Міхаїл Ґорбачов популярніший в Америці, аніж Роналд Реґен, прозваний у зв'язку із своєю величезною популярністю „великим комунікатором". Американці в масі дуже наївні і цю наївність використали тепер большевики. Коли поставити запит, хто найбільше скористав на цій третій з черги конференції на вершинах, то напевне на першому місці треба поставити Ґорбачова. Американський сірий громадянин був захоплений, що ось приїхав лідер — за терміном Реґена — „злющої імперії" — цілком інший, як дотеперішні відвідувачі з Москви. Хрущов за урядування Д. Д. Айзенгавера був простаком з простацькими манерами і за свого десятиденного перебування в Америці навчився тільки двох слів: „вері окей". Ґромико знав англійську мову, але його похмура фізіономія, яка ніколи не знала усмішки, відштовхувала і він став відомий із свого постійного повторюваного „нєт". А тут явився сяк-так дородний мужчина, елеґантно одягнений, високоосвічений інженер, усміхнений треба чи не треба, бо його усміх був також засобом пропаґанди, большевик, який спізнився до Білого Дому, бо казав шоферові зупинитися: він висів і стискав руку всім, хто вважав себе щасливим, що доступив такої чести. І приїхав із своєю дружиною Раїсою, про яку кореспонденти писали, що це перший совєтський лідер, що його дружина важить менше, як 200 фунтів.

Триденна конференція на вершинах у Вашінґтоні насправді обмежилася до підписання договору про редукцію частини існуючих ракет на близьку й середню віддаль. Довірочні розмови Реґена з Ґорбачовим про всі інші справи нічого позитивного не дали. Коли була там мова про права людини, то Ґорбачов досить грубо заявив, що Реґен не є прокуратором, а він не є підсудним і що Америка не має морального права накидати іншим країнам їхнього внутрішнього порядку. У справі Афґаністану Ґорбачов заявив, що він сказав уже сам, що СССР готов відкликати відтіль війська і що совєтський уряд не твердив, що в Афґаністані мусить бути комуністичний режим: Афґаністан мусить бути невтральний і Америка не може туди втручатися.

Розмови, що їх окремо вели державний секретар Джордж Шулц і совєтський міністер закордонних справ Едуард Шеварднадзе мали той мінімальний псевдо-успіх, що заведено щоденний летунський зв'язок між ЗСА і СССР та створено окремі комісії для нарад над всіма іншими, політичними і військовими справами. І Реґен і Ґорбачов раз-у-раз підкреслювали, що на весну наступного року Реґен прилетить до Москви і що до того часу у Женеві, мабуть, дійде до порозуміння щодо редукції на 50 відсотків також ракет на далеку віддаль. Але обидва лідери признавали, що існують між їхніми країнами „фундаментальні розбіжності". Ґорбачов признав, що СССР має перевагу над Заходом у конвенціональних наземних збройних силах і признав, що це також предмет дальших торгів.

Балянс цієї конференції на вершинах у Вашінґтоні — скромний, але безумовно позитивний. Він приніс найбільшу користь персонально Ґорбачову, але й Реґен скористав, бо він правдиво ствердив, що перемогла його від семи років голошена теза, що треба редукувати збройний арсенал, а не обмежувати його чи заморожувати. Реґен вдоволений також, що совєти вперше погодилися на перевірку — котроль — на їхній території, невідомо лише, чи СССР дотримається постанов цього договору. Ґорбачов, який перевів у совєтській амбасаді пресову конференцію на большевицький лад, бо говорив близько години і не допустив до ніяких запитів, сказав одно розумне речення: не можна відразу всього осягнути.

Затверджено на якийсь час мир, започатковано дальші розмови і як довго вони ведуться не буде війни. Це таки поважний успіх.

Михайло Кучер

ІДЕОЛОГІЯ І МОВА В СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ

Роля мови в совєтській ідеології величезна. Влада примушує совєтську людину постійно запевнювати у відданості, у льояльності. Одначе в СССР самої словесної льояльности мало, треба ще діяти.

Ідеологічна влада проявляється насамперед у слові. Партія стала абсолютним і монопольним господарем слова. Тому совєтська дійсність власне така, якою її хоче мати ідеологія. Мова офіційних текстів — це обов'язковий зразок для політичних висловлювань і документів. У них нема нічого випадкового. Дуже пильно вибирається кожне слово, кожне формулювання. З нематеріяльного тексту випливають матеріяльні наслідки. Мова урядових текстів і точна і математично вирахована, розшифровується тільки ідеологічним кодом.

Якщо не взяти на увагу ідеологічний код-мова втратить усякий зміст. Усе це разом називається совєтська мова. Ще один полюс (бігун). На другому полюсі знаходиться нормальна людська мова. Цією мовою говорять звичайні люди, якщо знайдуться поза сферою впливу ідеологічної влади. Ціла совєтська система виховання, яка починається з дитячого садка, скерована на те, щоб позбавити людину людської мови і замінити її совєтською.

Цілий спротив совєтській владі полягає на цьому, щоб знищити совєтську мову і повернути собі людську мову. Такий намір влада вважає тяжким злочином, бо він (намір) заперечує факт здійснення — „історичного процесу" побудови соціялізму і тим самим позбавляє владу претендувати на законність та вимагає визнати свою безсилість.

Як не є в Совєтському Союзі, одначе поміж двома полюсами — совєтською і польською мовами помічається якийсь компроміс. Це була ультимативна вимога, інакше партія і нарід перестали себе розуміти. Все таки перемога залишилась за партією, бо всі зусилля влади йдуть та йшли на те, щоб впливати на лексику і синтаксу.

Совєтська система диспонує багатьма органами цензури, які умовно називають „Главлит". В СССР щодня провадиться боротьба на життя і смерть між обома мовами — псевдо людською, псевдосовєтською і нормальною людською. Політика партії полягає в тому, щоб совєтська мова і людська поєдналися. Коли в СССР буде осягнуто соціялізм — постане єдина мова соціялізму. Покищо цього нема, тому треба користати із сурогату майбутньої єдиної мови. Тому суроґат, псевдолюдська мова є мовою соціялізму.

Псевдолюська мова в першу чергу призначена на експорт. Вона вживається також у пропаганді, щоб якось замаскувати прірву, яка ділить комунізм від решти населення. Псевдосовєтська мова — знаряддя партії, але буває знаряддям спротиву в умовах абсолютної монополії совєтської мови. Дисиденти пробують донести свою думку до слухача, використовуючи стилістичні засоби совєтської урядової мови. Солженіцин почав писати совєтською мовою. Він максимально використав рамки совєтської мови, щоб довести до читача хоч частину правди.

З бігом часу, коли Солженіцин пристав до дисиденства, він починає вживати мішанину псевдосовєтської і людської мови. Коли Солженіцин побачив неможливість перемогти совєтську систему, він перейшов на чисто людську мову.

Що сталося з ідеологією в СССР після більш як 70-ти літнього перебування у владі. Тепер партійний апарат не хоче переконати, він хоче загіпнотизувати. Завдання влади — нереальне і нездійсненне. Тому влада основується на примусі та насильстві. Для того є тисячі плякатів і транспарантів на вулицях. Вони не стараються переконати, вони мають намір отримати певний тип поводження. Цей процес називається „вихованням нової людини" і він досягає бажаних партії результатів, бо починається з дитячого садка і кінчається смертю громадянина. Правда, партія досі „нову" людину не виховала, але має мутацію біологічного типу — „гомо совєтікус". Це ані „стара", ані „нова" людина. „Гомо совєтікус" — результат компромісу.

Характер „нової" людини проявляється в її моральних переконаннях, де перехрещується загальна стара мораль і мораль ідеологічна, відношення до зовнішнього світу, неграмотність і довірчивість, скептицизм і велика байдужість. Це приводить до роздвоєння особистости і тільки такою ціною можна тримати ідеологію на певній віддалі. Одначе це засуджене на неуспіх, бо совєтська людина знає, що соціялістична дійсність фіктивна.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Яр. Климовський

„На полі крови"

У програмі празника церкви св. архистратига Михаїла, дня 22-го листопада 1987 року в пополудневих годинах у залі Освітньо-Культурного Центру у Філядельфії, силами Театральної Студії Молоді під мистецьким керівництвом Володимира Шашаровського поставлено драматичну поему Лесі Українки „На полі крови".

Її поставив, як гість, Ярослав Пінот-Рудакевич і сам грав ролю Юди.

З уваги не нелегку тему, драм з Юдою небагато. Щоправда із слов'янських народів пригадуємо собі польського драматурга Карла Губерта Розтворовського, якого „Несподіванка" була в репертуарі українських театрів. Його „Юда з Каріоту" з обсадою (крім жіночих і чоловічих епізодів) 32-ох персонажів, має п'ять дій і шість відслон, значить, як у театрі кажеться, є куди розгорнутись. Максимально сконденсований текст натрапляє на чималі сценічні труднощі. Лесин текст усього-навсього на 25 сторінок.

У восьмому томі творів Лесі Українки є друга версія „На полі крови", що становить собою не драматичну поему, а драматичний діялог.

Рудакевич, як режисер пішов услід покійного В. Блавацького, тобто поставив цю драматичну поему згідно першої версії, в якій крім Юди і Прочанина, виступають три мироносниці — Марія, Саломея і Сузанна.

Сорок вісім років тому, коли востаннє (перед вибухом Другої світової війни) ставлено цю драматичну поему на рідних землях, Рудакевич грав у ній Прочанина, а Блавацький Юду.

В ашаффенбурзькому таборовому театрі в Німеччині, Юду грав Рудакевич. Тепер він не створив нового образу, а повторив ролю, що її грав у Ашаффенбурзі. Рудакевич, як досвідчений актор, простудіювавши цю ролю докладно, виконав її по-своєму, згідно своєї фактури й інтонаційної скалі. Його жестикуляція (максимально економна) та рухи відповідали інтерпретації ролі. Рудакевич — Юда більше зосередився на слові, яким передав глибину емоційних переживань. На залі володіла ідеальна тиша, як Юда продовжував свою розповідь про першу зустріч з Учителем. „Промовець говорив: ходіть до мене... я заспокою вас... я вас потішу... І я не зчувся, як рясниї сльози мене умили, — я ж не був плаксивий! Мені здалося, що нема для мене ріднішого над сього чоловіка і не було на цілім світі". А по хвилині, звертаючись до Прочанина, Юда каже: „Туди нас кличе, руки простягає, обійми розкриває янгол Божий, а може Божий син. Так, діду, справді не я один либонь тоді подумав, що він Син Божий..."

Очевидно, що є і місця, де Юда знеславлює Божого Сина, щоб оправдати себе, що є самозрозуміло й тому цих місць не наводимо.

„На полі крови" написала Леся Українка білим віршем, який найбільш надається до цього роду камерних спектаклів.

Ролю Прочанина виконав Михайло Кострицький. Він же один із тих, що дуже багато засвоїв у Студії з театральної техніки, не згадуючи вродженого сценічного хисту.

Мироносниці: Марія — Галина Савочка, Саломея — Леся Стасюк, Сузанна — Марта Михайлюк. Усі вони під поглядом зовнішности, типажу й орудування голосом підходили для виконання своїх ролей.

По ході сценічної акції було видно солідну режисерську роботу. Мається на думці, як розташування персонажів на сценічному просторі, так співдію з партнерами та саму побудову мізансцен.

Костюми, що створювали ілюзію епохи виконала Юлія Шашаровська. Сценічне оформлення — Михайло Кострицький. Технічна сторінка — Тарас Юрчак.

Спектакль деяким пригадав давні часи, посмак доброякісних вистав, деяких навів на роздуми, а ще інших, які як слід не вглибилися в текст, скортіло навіть накинути Лесі Українці єретичний підхід до фабули. І таке буває з цього роду виставами, хоча на рідних землях подібних „рефлексій" з цього приводу не бувало. Та гірше, як вистава проходить без найменшого відгомону. На кожний спосіб, це була свого роду мистецька подія.

Святослав Караванський

ЧИМ ЦІННИЙ НАМ СЛОВНИК Г. ГОЛОСКЕВИЧА?

Останнім часом ми чуємо голоси з критикою „Правописного словника" Г. Голоскевича. Найгучніший такий „голос" на сьогодні — це доповідь д-ра Яр Славутича на правописній сесії Товариства канадських славістів 31-го травня 1987 року під назвою Запропоновані зміни в „Правописному словнику' Г. Голоскевича".

Ця доповідь, написана з позицій пріоритету наддніпрянського варіянту української мови, абсолютно випустила з уваги головну прогресивну рису „Правописного словника" Г. Голоскевича — його соборність. Вироблений і затверджений науковими установами Великої України й Галичини, правопис 1929 року, як і словник Голоскевича відбиває риси обох варіянтів української мови і є найудалішою спробою скерувати в єдине річище обидві галузки українського мовлення, які в наслідок окупаційної ситуації розвивалися окремо, хоч і взаємовпливали одна на одну протягом усього періоду українського національного відродження XIX-XX століть.

Таким чином, словник Г. Голоскевича — це не лише мовознавчий факт, це ще й політично-об'єднавчий факт, факт соборного значення. Для української громади — чи то на еміґрації, чи то у вільній Україні — соборний правопис — це те, що нас об'єднує як українців на ниві культури, бо всі користуємось одним правописом.

У своїй доповіді, Яр Славутич, не беручи цього факту до уваги, пропонує замінити соборний словник Г. Голоскевича на територіяльний наддніпрянський словник. Така позиція хибує, передусім, з політичного боку. Однак викладена доповідачем, ця позиція хибує і з мовознавчого боку.

Доповідь виходить з невмотивованого засновку, що на еміґрації за словник Г. Голоскевича „вхопилися (цитую дослівно — С. К.), передусім, галичани, бо він мав найбільше т. зв. галицького елементу". На жаль, Яр Славутич забуває, що задовго до другої хвилі еміґрації: за словник Г. Голоскевича „вхопилися" усі найкращі мовознавці Великої України, знищені потім під час погромів української інтеліґенції. Словник Г. Голоскевича й правопис 1929 року був найкращим розв'язанням мовних розбіжностей між східніми й західніми українцями. Сьогодні з перспективи часу можна лише дивуватися з мудрости, далекоглядности та сміливости мовознавців тих часів, які в окупаційних умовах виробили соборний український правопис.

Безперечно, що словник Г. Голоскевича не ідеал, і як все на світі може бути модернізований. Але ця модернізація жодною мірою не повинна торкнутися соборности словника, не повинна обернути соборний український словник на вузькотериторіяльний.

Яр Славутич добачає у словнику Голоскевича таку хибу: словник має „багато місцевих, діялектичних слів, відомих лише в Галичині". З цим твердженням Яр Славутича важко погодитися. Невже слова м'я, якнайлучче, послі, хрищення, іюнь, август, дев'яносто, сьомий притаманні галицькому варіянтові української мови? Це діялектизми й форми слів наддніпрянські, і словник дає їх куди більше ніж форм галицьких. Галицькі форми й галицький правопис репрезентовано переважно в іншомовних словах.

Далі Яр Славутич добачає у словнику Г. Голоскевича „надто пом'якшено" вимови літери (краще „звуку" — С. К.) Л у чужих словах: кляса, Колюмб, кольорит, лява, льожа, льояльний, металь...". У наведених прикладах бракує точности. Г. Голоскевич поруч із словами металь і кляса подає метал і клас, і то метал на першому місці, тобто словникар дає користувачеві право вибору. Це блискуча риса соборного підходу до розв'язання мовних проблем! Щождо прізвища Колюмб, то багатохто рекомендує писати їх, як вони звучать в оригінальній мові, та й доповідач пізніше боронить написання Ляйпціґ.

Написання м'якого Л в чужих словах - це данина соборності, усунувши яку, можна більше згубити ніж здобути. М'яке ж Л в іншомовних словах не чуже українській мові. Ми ж говоримо ілюстрація, пляж, полюс, полярний, ляпсус, блюдо. Чому Яр Славутич не зараховує цих слів до „польського лялюкання"? Чи не тому, що вони так вимовляються і в російській мові, і цим з них знято тавро „польськости"? Іншими словами, те, що збігається з російською вимовою — добре, а те, що не збігається — погане. Чи це мовознавчий підхід до розв'язання мовних проблем? Адже у словнику Б. Грінченка зафіксовано такі пом'якшення звуку Л у чужих словах в українській мові: льос, лязурок (синька), кольокатор, блят, лямпа, лямпада, лямпас. А словник П. Білецького-Носенка подає пестливе ім'я Люця від Лукерья (це пізніша Люся, перехоплена й росіянами). Оже м'яке Л у запозиченних не дивина для українців. Найбільше, що можна допустити у модернізованому словнику Г. Голоскевича, це подати варіянти написання чужих слів, з м'яким Л, котрі збуджують емоції „декого без жодної", як на мене, потреби. Наприклад, льожа і ложа.

Позатим, Яр Славутич добачає у словнику Ґ. Голоскевича засилля літери Ґ. Такий був правопис 1929 року, що виходив з мотивів соборности. Скасування Ґ в чужих словах, хоч воно й слушне, в умовах еміграції буде дальшим приводом до незгод. На мою думку, треба зберегти правопис Г. Голоскевича, але дати загальну примітку до іншомовних слів із Ґ, що їх можна писати і через Г. Поліграфічно це робиться шляхом відзначення даних слів зірочкою або іншим друкарським значком, який означатиме можливість написання цих слів і через Г. Це буде найкраще й найсоборніше рішення проблеми Ґ у чужих словах.

Доповідач слушно пропонує поширити „правило дев'ятки" на іншомовні місцеві назви й прізвища. Неясно тільки, чому далі він каже: „краще писати И і після Ц, Ч, Ш". Таж Ц, Ч, Ш входять до дев'ятки.

Автор доповіді нічого не говорить про слова типу криза, ґенеза, аналіза, але в

(Закінчення на ст. 8-ій)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Є ТАКІ, ЩО ВМІЮТЬ ДЯКУВАТИ

Фейлетон О-КИ „Про вміння подякувати" завжди актуальний і віддзеркалює не лише настрої журналістів та читачів, але й часи, в яких працюють „люди пера". Сенсаційні новини, емоційні піднесення, погоня за дешевими ефектами і посміх домінують нашим життям і губляться тривкі вартості, що є плодом хисту відданих українському слові журналістів. Їхній труд і талановитість сприймається як щось природне і часто-густо з фазою критики, яка межує принагідно з непристойністю. Читацьке коло забуває, що американська преса, диспонуючи мільйоновими фондами, вишколеним персоналом і журналістичною елітою все таки робить різні помилки перекручення і сьогодні ми є свідком, як часто появляються різного роду поправки. Зрештою у відділі листів до редакції бачимо наглядно скільки листів займаються виясненнями,

(Закінчення на стор. 7)

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ В. ЧОРНОВОЛА ДО М. ҐОРБАЧОВА

II.

Повернення до репресивного минулого майже неминуче, поки на своїх місцях в кабінетах оперативників і слідчих КҐБ в прокурорських і суддівських кріслах сидять ті ж люди, які чинили пряме беззаконня в минулі роки, а розбухлий за післяхрущовський період апарат КҐБ (за непрямими даними — разів у три, якщо не більше) не буде скорочено до розумних меж для використання за прямим призначенням (розвідка і контррозвідка, охорона кордонів тощо), а не для стеження за всім совєтським народом і нагляду за національними культурами.

Повернення до репресивного минулого тим більше можливе, що досі існують політичні табори, не викинуто з кримінального законодавства статті 190-1 і 70 КК РСФСР (і дослівно тотожні статті кодексу інших республік), що ганьблять нас перед цивілізованим світом, а офіційна гласність дотепер не сказала ні правди, ні півправди про політичні репресії в СССР в брежнєвсько-андроповський період, зокрема на Україні, де під аморальним керівництвом такого собі Федорчука, що був головою КГБ і членом Політбюра ЦК КПУ, репресії набули особливо спотвореного і цинічного характеру (більшість членів Української гельсінської групи цей заповзятий борець за держбезпеку за допомогою примітивних провокацій репресував як „хуліганів", „ґвалтівників", „наркоманів" і т. п.). Досі частина політв'язнів, жертв періоду застою і безгласности, продовжують вивчати Ваші промови про демократичне оновлення совєтського суспільства біля заґратованих тюремних віконець, іншим волю піднесли як ласку (хоча каятися і просити помилування у народу мали б їхні гонителі). Треті повністю відбувши довгі терміни ув'язнення, зазнають дискримінації різного ґатунку. Приклад близенько: завтра вранці мене, колишнього співробітника республіканських і обласних газет і телебачення, публіциста і літературного критика, змінить на черґуванні в заводській котельні колишній інструктор обкому партії, потім — кандидат філологічних наук, викладач університету, автор пущеного під ніж після арешту збірника віршів, табірний і засланський термін якого не набагато менший за мій — 12 років... Така ж ситуація і в інших звільнених.

Але, може, затаївши образу на совєтську владу за свої покалічені долі, ми самі пішли в глибоку внутрішню опозицію і не хочемо мати справу з совєтськими видавництвами, культурними закладами, друкованими органами, мріючи тільки про закордонні? Та ні ж бо! Спроби офіційно повернутися до творчого життя ми робили і робимо. І одержуємо відповіді, що роботи за фахом у нас „немає і не передбачається" (цитую письмову відповідь колишнього працівника КҐБ, перекинутого очолювати в області спочатку культуру, а потім видавничу справу), що друкувати нас зможуть тільки за сиґналом „звідти" і т. п.

У такій ситуації залишається нагадати, що творча людина, хай вона сьогодні з необхідности кочегарить чи теслярує, завжди буде шукати вихід своїй творчій енергії, своєму інтелектуальному потенціялові. І якщо не виявилося бажання скерувати цей потенціял у спільне русло демократичної перебудови суспільства, то вже даруйте, якщо ми займемося цим самі і самі ж знайдемо собі читача, глядача і слухача.

Повідомляю, що декілька українських журналістів і літераторів, офіційно підданих забороні на професію і на друк, і я серед них, леґально відновлюємо видання суспільно-політичного і літературно-художнього журналу *„Український вісник"*, що виходив у дуже тяжких умовах в 1970-1972 роках і повністю відповідав сьогоднішнім вимогам „гласності".

Є також ідея створити окремо від офіційних творчих спілок, куди нас не пускають, власне об'єднання українських літераторів, журналістів, художників, хай навіть наклади наших самовидань складуть декілька екземплярів, а виставки обмежаться приватними квартирами. Зрештою, при нагоді зовсім не помишляючи про антидержавні підступи, ми не відмовимося надрукуватися чи виставитися скрізь, де це можливо, хоча б і за кордоном. Це законне право кожного автора.

Сподіваємося, що ці спроби здійснити на практиці таку потрібну зараз нашому суспільству гласність, будуть зустрінуті Вами і Політбюром ЦК КПС із зрозумінням.

Якщо в справі інакодумання усе ж помітні деякі позитивні зміни (звільнення політв'язнів, різке скорочення репресій, мовчазне допущення, покищо в основному тільки у центрі, деяких демократичних форм опозиції, як демонстрації, леґальний самвидав тощо), то найважливіше для багатонаціональної країни, яка назвала себе союзом суверенних соціялістичних держав, національне питання виявилося сьогодні в найглухішому куті перебудови. В теорії (в тому числі у Ваших виступах на з'їзді і пленумах) цілком відсутня аналіза дійсного становища і повторюються все ті ж відомі ще за сталінських часів загальні фрази про „розквіт і зближення" з тим же застереженням про недопустимість консервування національних пережитків (хоча на практиці таким викорінюваним уже майже 60 років „пережитком" виявилися насамперед мови неросійських членів „рівноправного" союзу).

Продовження буде.

ВІСТІ
НАУКОВОГО Т-ва ім. ШЕВЧЕНКА

Ч. VIII

Нова адреса НТШ: Shevchenko Scientific Society, 63 Fourth Ave., New York, N.Y. 10003

Ярослав Падох
Голова НТШ

НТШ І ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ

Участь НТШ у підготові відмічення Тисячоліття датується від філядельфійської конференції наших наукових установ, яка відбулася либонь три роки тому. На конференції обговорено програму наукового відмічення цієї пам'ятної події та обрано організаційний комітет з трьох осіб, професорів Омеляна Пріцака, Ігоря Шевченка і Мирослава Лабуньки для підготови ювілейних плянів, зокрема міжнародної конференції з участю найвизначніших науковців-спеціялістів. Окремо мала бути підготована конференція силами українських науковців для української громади.

В наслідок цих ухвал поведено заходи для влаштування міжнародної наукової конференції в стародавнім італійськім місті Равенні, яка відбудеться в днях 18-25 квітня 1988 року. Першими великими успіхами комітету тої конференції можна вважати зголошення числа чужинецьких науковців та згоду міської управи перейняти частину трудів та коштів пов'язаних з конференцією. Очевидно в цій конференції візьмуть участь українські науковці, між ними також члени НТШ.

Друга міжкраєва конференція призначена в першу чергу для української громади відбудеться заходами окремого міжорганізаційного комітету очоленого проф. Володимиром Яневим, в часі 24-го квітня — 1-го травня наступного року в Мюнхені. До президії Комітету цього „Наукового конґресу у тисячоліття хрищення Руси-України", участь у якому бере 27 наукових, научних і релігійних установ з усіх країв нашого поселення, без різниці на віросповідання, належать також представники НТШ. Мабуть досі не булс у нас такої „соборної" наукової конференції, як ця. На конґрес зголосило доповіді біля сорок науковців. Прочитані праці будуть надруковані в окремих збірниках.

Ті міжнародні й міжкраєві конґреси попередили вже дві конференції влаштовані Історично-філософічною Секцією НТШ під проводом її голови проф. Василя Маркуся. Перша відбулася у днях 23-25 жовтня ц. р. у Філядельфії, частинно в приміщенні університету Ля Саль, а частинно в домі Філії Українського Католицького Університету. В програму конференції увійшло 25 доповідей, керував нею науковий секретар й містоголова НТШ проф. Леонід Рудницький. Конференція мала дві сесії. Англомовну сесію, яка відбулася в Ля Саль Університеті, відкрив її президент Патрик Елляс, підкреслюючи значення християнізації України для всієї европейської культури й склавши заяву солідарности американського академічного світу із боротьбою українців за релігійні права в Україні. Друга ювілейна конференція НТШ відбулася в Торонті в днях 14-15 листопада ц. р., заходами управи НТШ в Канаді під проводом голови д-ра Богдана Стебельського. Доповіді обох конференцій будуть надруковані в окремому ювілейному збірнику в серії „Записок НТШ", який увійде у видання загального комітету під проводом проф. Янева.

Ще слід згадати, що від початку цьогорічного осінньо-зимового сезону, під проводом секретаря НТШ А проф. Василя Калиновича, відбувається щосуботи в приміщеннях НТШ в Ню Йорку, цікавий цикль наукових доповідей призначених для ширшої громади. Цикль присв'ячений передовсім питанням Тисячоліття.

Цим питанням була також відведена окрема сесія НТШ на великому міжнародному конґресі, що відбувся в Бостоні в днях 5-8 листопада ц. р. під назвою „Тисячоліття християнства Київської Русі: методологічні проблеми в скаденні релігійної історії України", про що вже була докладніша інформація у пресі.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ БЛ.П. ПРОФ. Д-РА ЮРІЯ А. ТЕРШАКІВЦЯ
склали пожертви на Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку.

1000 дол.: — родина-сестри: Стефа, Марійка і брат Андрій з родинами.

500 дол.: — Мирослава Тершаковець (дружина покійного)

По 100 дол.: — Роберт і Ціцелил Зеппа; д-р Орест і Аніта Павлюки; д-р Роман і Ольга Дзядіві; Андрій і Любов Маринюки.

По 50 дол.: — Дарія і Даніель Бауадана; Лідія Ігнат; д-р Степан; д-р Ґрейс Пабалан; Олекса і Мирослава Цибрівські; Марія Сташинська; інж. Богдан й Ірина Чайківські.

По 25 дол.: — Пані В.А.Д. Андерсон; Володимир і Лідія Візерканюк; Джон Е. Палп; д-р Моніса Павлюк-Готтенштайн; Михайло й Ольга Ковальчук; Філис Д. Левіс; пані Марк Орен; Зеня і Франка Шапіро і Ева Шапіро.

По 20 дол.: — Галина Бодарева; В.Я. Лизняк; Джек Л. Сміт; Дж. Сохор; д-р Юрій і Вероніка Цегельські; д-р М.І. Чировський; Лінда Тімберс; Донна Крель і Доналд Шварц, М.Д.

По 10 дол.: — Я. Бліхарксьска; О. Бульба; Іван і Ева Дідич; Тимотей і Віра Гарасим; Франко і Тамара Гурин; Т. і Анна Максимович; Варвара Сільвер; М. Стасюк; Я. Терлецька; М. І. Яремко.

По 5 дол.: — В.Г. Васніковські; Роман Венґльовський (син Петра); Люціль Візняк; Тед Демчук; А. Н. Горак; Віра Івашкевич; Соня Микитка; Іван Нищук; Іван і Марія Осідач; Теодор Спас; Михайло і Марія Стига; В. Тараска; Єлейн Штейн.

3 дол.: — Марія Дудік.

По 2 дол.: — Володимир і Анна Малярський; Оля Мельник; Анна Микитинська.

1 дол.: — Параня Гевко.

Збірку під час похорону перевели Павло Галадза і А. Горак, а також деякі жертводавці переслали свої пожертви безпосередньо на адресу НТШ.

Всім щедрим жертводавцям висловлюємо щиру подяку, а збірщикам щире спасибі за пожертви й труд. Дружині Покійного проф. д-ра Юрія Тершаківця Високоповажній Пані Мирославі, ближчій і дальшій родині висловлюємо глибоке співчуття.

Леонід Рудницький
Науковий секретар

НТШ сьогодні — запорука перемоги української науки

Сьогодні, коли цілий український нарід стоїть на передодні великого неповторного ювілею 1000-річчя Хрищення Руси-України, і коли святкуванням цього ювілею живе і дише ціла українська громада на Заході, плянуючи різні сходини, академії, концерти, конференції, конґреси, серії видань, чи то навіть олімпіяди, нам треба коротко призадуматися, що робити нам після ювілейного року? Чи не настане тоді у нашій громаді певний „гіятус", порожнеча, спричинена супер-інтенсивною динамікою, яка тепер нуртує у нашій громаді? Цього року небезпеки нема, — але після 1988 року може запанувати у нашому житті, цілком закономірно, певна культурна апатія, яка принесе зі собою байдужність, або, у кращому випадку, літеплу настанову до всього українського. Крім того, коли приглянемося ближче до всіх цих теперішніх плянів і проєктів, то побачимо, що величезна більшість з них має приціль на не-український світ, по суті речі (за винятком гарвардського проєкту) мало робиться для українського народу у 1000-річчя його християнської культури. Чогось воно так виглядає, що ми українці тут на Заході, інколи забуваємо, що ми є частиною 50-ти мільйонового народу, якого культура загрожена політикою національного геносиду, не може завмерти, ані стояти на місці. До її поступу і розвитку мусимо позитивно причинитися. Дуже часто наші громадські і церковні інституції не беруть до уваги факту, що ми перш усього українці, що нам треба плекати серед чужомовного середовища, рідну мову, що ми мусимо дбати про українську науку, найпершу складову частину культури.

Саме тут, на нашу думку, провідну ролю відограє ця заслужена насправжня українська академія наук, Наукове Товариство ім. Шевченка. НТШ — це наявний доказ, що існує вільна українська наука, що живе і не вмирає українська правда. Усі, що ознайомлені з працею НТШ, знають, що Товариство це не тільки вогнище української науки, але і теж, джерело національної гідности українців на Заході. Такі осяги Товариства, як Енциклопедія, Записки НТШ, реґіональні збірники, монографії у різних серіях, переростають межі наукового світу й входять у громадське життя та стають його подвижником. Цю саму ролю відограють теж різні конференції та конґреси, що їх організує або співорганізує НТШ; всі вони є засобами втримання української національної ідентичности і важливими чинниками у нашій боротьбі проти денаціоналізації та асиміляції.

Але так як значіння НТШ на еміґрації сьогодні переросло межі наукового світу, так і його значіння у майбутньому напевно матиме багато ширший діяпазон. Часи і обставини міняються; зміняються вони навіть у Совєтському Союзі, де сьогодні за Ґорбачова діються такі речі, які не були б можливими за Брежнєва. Коли сьогодні слідкуємо за подіями в СССР, коли приглянемося до до різних „реабілітацій" письменників, науковців і різних заборонених книжок, то може настати час, що українське поселення стане предметом об'єктивного наукового зацікавлення науковцями в СССР, хоч тепер теми все ще національного питання „табу". Сьогодні Ґорбачов ще російський націоналіст, але може прийти на Сході Европи така зміна, що українська наука в діяспорі стане атракцією в Україні.

Щойно тоді ми вповні зрозуміємо ту важливу ролю, що її відіграло НТШ, яке втримало тяглість української науки в часах, коли наука не могла свобідно розвиватися. Тому то сьогодні НТШ зі своїми публікаціями є дуже преважливим чинником у культурному житті цілого українського народу, в Україні і в діяспорі. „Істина і любов науки об'єднує українців в розсіянні сущих" — ці слова велів написати над входом до УКУ у Римі пок. Патріярх Йосиф. Вони могли б вповні відноситися до НТШ бо праця цього Товариства на науковій ниві стане у майбутньому тим об'єднуючим чинником у житті усіх українців, де вони не жили б.

Впродовж свого існування, як на рідних землях, так і на чужині, НТШ завжди відзначалося своєю стійкістю та своєю відданістю науці, що стояла і стоїть на службі українського народу. Його існування сьогодні запевнює тяглість української науки на еміґрації і її майбутнє відродження на Україні.

ВІДНОВІМ ДОБРИЙ ЗВИЧАЙ: ПЕРЕСИЛАЙМО КНИЖКИ ДО БІБЛІОТЕКИ НТШ

Було давнім звичаєм пересилати два примірники усіх нових видань до бібліотеки НТШ у Львові, щоб вони стали доступними для загалу, а не лише для поодиноких покупців. Закликаємо всіх видавців і авторів, щоб вони не лише для загальної але для власної користи продовжували цей звичай і обов'язок.

НТШ приймає також із вдячністю цілі бібліотеки та поодинокі давні видання й оплачує кошти пересилки. В бібліотеці НТШ вони збережуються для майбутности й служитимуть для сучасности. Одержані дари і тих, хто їх склав, проголошуємо в пресі.

ПОЖЕРТВИ НА ПОТРЕБИ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА
за час від 19 липня до 18 листопада 1987 року.

7050 дол.: — Зенон Петиш.

500 дол.: — Дарія Дудра на видавничий фонд.

300 дол.: — д-р Константин Кебало на видавничий фонд.

225 дол.: — Станислав Кіра.

По 200 дол.: — Іван Баулак на видання „Слова о полку Ігоревім" і „Життя Шевченка" в англійській мові; Михайло Дербич на видавничий фонд.

150 дол.: — Іван Ґулич.

По 100 дол.: — Осередок Наукового Товариства ім. Шевченка у Ворені, Мічіґен; Український Народний Союз округа Балтімор і Вірджінії на видавничий фонд „Слова о полку Ігоревім".

75 дол.: — д-р Степан Стецура.

60 дол.: — Олександер Канюка.

По 50 дол.: — Остап Ґац, Галина Чорній у пам'ять мґр Анни Кобринської.

По 20 дол.: — інж. Євген й Ірина Мельники у пам'ять Марії Барагури; інж. Євген й Ірина Мельники у пам'ять мґр Анни Кобринської.

НОВІ ВИДАННЯ НТШ

В останньому часі вийшла з друку в серії „Записки НТШ" том 204 праця проф. Всеволода Кармазина-Каковського п.н. „Мистецтво бойківської церкви". Книжка вийшла із Історично-філософічної Секції заходами Тavailable„Бойківщина", має 224 сторінок в тому багато рисунків та 72 знімок бойківських церков. Ціна книжки 15 дол. В серії „Бібліотеки Українознавства" том 57 появилася збірка статтей, промов й оглядів Петра Андрусева п.н. „Мистецтво — найміцніша зброя" за загальною редакцією Григора Лужницького. Книжка багато ілюстрована має 455 сторінок і коштує 20 дол. Обі книжки мають тверді обкладинки і їхнє оформлення виконав мистець Богдан Титла.

ЮВІЛЕЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ НТШ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

(НТШ — ІФС). Триденною науковою конференцією в Філядельфії в днях 23-25-го жовтня 1987 р. відзначило Наукове Товариство ім. Шевченка надходячий ювілей Тисячоліття офіційного впровадження християнства в Русі-Україні Володимиром Великим. Конференцію організувала дирекція Історично-філософічної Секції НТШ при активній співучасті членів інших секцій НТШ з Америки й Канади. Місцевий осередок праці НТШ в Філядельфії був співорганізатором конференції на місці, що відбулася в приміщеннях Філії Українського Університету та в американському Ля Саль Університеті при участі понад 80 зареєстрованих учасників з Філядельфії та інших місцевостей.

Першу сесію відкрив 23-го жовтня голова осередку НТШ у Філядельфії, д-р Богдан Романенчук, а нею проводив проф. Олекса Біланюк із Свазмор Коледжу. Організатор конференції і відповідальний за її програму, проф. Василь Маркусь з Університету Лойолі в Чікаґо представив проблематику конференції, її цілі і ґенезу та заповів, що матеріяли конференції будуть опубліковані в окремому томі „Записок НТШ". Директор Історично-філософічної Секції заявив, що ця конференція влаштовується в порозумінні з Українським Науковим Комітетом Тисячоліття, що його очолює проф. Володимир Янів в Мюнхені.

Історична проблематика

Перша історична сесія охоплювала тематично раннє християнство на Русі Україні. На цю тему виступали чотири доповідачі. Д-р Ігор Мірчук (Менор Коледж, Філядельфія) говорив про ранні сліди християнської релігії на території сучасної України, зокрема про значення Причорномор'я в християнізації нашої батьківщини. Д-р Олександер Домбровський (Ню Йорк) прочитав доповідь про світоглядове тло давньої Руси в перехристиянську добу та про вплив нової релігії на духовість українського народу. Проф. Мирослав Лабунька з Ля Саль Університету говорив про „Повість временних літ" як „метрику" хрищення Руси-України. Це була критична аналіза головного джерела події хрищення. Д-р Богдан Корчмарик з Трентону доповідав про значення Києво-Печерського манастиря у християнізації залежних від Київської Держави неукраїнських земель на півночі і сході, що сьогодні становлять здебільшого Росію.

Вечером того ж дня більшість учасників конференції мали змогу взяти участь у відкритті виставки праць Я. Гніздовського та М. Бервінчака, що її влаштував Український Комітет 200-ліття конституції Америки в Портовому історичному музею Філядельфії. Вернісаж цієї виставки, що проходила під гаслом „Досвід американських українців", був дуже успішний і в ньому взяло участь понад 200 осіб.

Англомовна сесія

Субота 24-го жовтня була найбільш зайнятим днем конференції. До обіду відбулася англомовна сесія в залі Ольней Ля Саль Університету. Присутніх було близько 75 осіб, серед яких були деякі викладачі і студенти цього університету, сестри Василіянки з Менор Коледжу та громадяни Філядельфії. Дещо вражала відсутність місцевих українських священиків.

Сесією провадив професор цього ж університету, Леонід Рудницький, що також був головним організатором конференції на місці. Від університету Ля Саль вітав конференцію його президент Патрик Елляс, який висловив вдоволення, що оце вже втретє відбувається в його університеті симпозіом на українські теми, при цьому підкреслюючи значення християнізації Руси-України для цілої европейської культури й висловлюючи солідарність американської академічної спільноти із сьогоднішнім рухом за релігійні права українців під совєтами.

Тематично доповідачі співграли з першою українсько-мовною сесією. О. проф. Петро Біланюк (Колеґія св. Михаїла при Торонтонському Університеті) говорив про апостольське походження українського християнства. Юрій Гаєцький з Гарвардського Наукового Інституту українських студій дав історичне тло прийняття християнства св. Володимиром, зупиняючися на суспільно-культурних, політично-ідеологічних та міжнародних пов'язаннях цього акту. Проф. Юрій Книш (Манітобський Університет) розглянув вклад Методіївської Архиєпархії у розвиток раннього християнства на Україні, висловлюючи при цьому ряд цікавих гіпотез, які ще повинні б бути доведені стійкішими даними. Методологічно ця доповідь була бездоганною, але в ній було чимало припущень.

Окремі епізоди і явища церковної історії

Пообіді в тому ж університеті відбувалися паралельно дві сесії: історична та

(Закінчення на стор. 5)

Василь Маркусь
Директор Історично-філософічної Секції

В Історично-філософічній Секції НТШ

За останнє півріччя зусилля дирекції Історично-філософічної Секції (ІСФ) були звернені на організацію ювілейних конференцій, присвячених ювілеєві Тисячоліття Хрищення Руси-України. Такі конференції саме відбулися: одна у Філядельфії в днях 23-25 жовтня 1987 р. (докладне її обговорення див. окремо на цій сторінці), а друга в Торонті в днях 14-15 листопада 1987 р.

На останній конференції прочитано 12 доповідей в більшості членів НТШ з Канади, але були між доповідачами також члени з Америки.

В цьому році появилася в „Записках НТШ" монографія мґр Василя Вериги п. з. „Галицька Совєтська Соціялістична республіка 1920 р", і Всеволода К. Каковського „Мистецтво бойківської церкви".

Чи не найважливішою справою дирекції ІФС є її реорганізація у зв'язку з потребою зактивізування Секції суспільних наук. Як відомо, ця секція (колись Секція історії України) від років не є активною. У висліді здекомплетування її дирекції, стало конечним, щоб ця секція і її дирекція оживили свою діяльність. Вже раніше було узгіднено, що окремі члени Секції суспільних наук могли добровільно визначити свою приналежність до Історично-Філософічної секції, і навпаки — члени ІФС могли зголоситися до Секції суспільних наук. Це одиноко зробили члени ІФС. Ця процедура не завершилася і вона, навряд, чи була б найкращою розв'язкою.

Головна Рада НТШ повинна знов взяти ініціятиву у свої руки для остаточного розв'язання цієї справи. Дирекція ІФС пропонує, щоб зібрати дійсних і членів-кореспондентів теперішньої Секції суспільних наук на загальні збори, які могли б відбутися в час Наукового Конгресу НТШ весною 1988 р. Цей конґрес відзначить 110-ліття створення Наукового Товариства, як і 40-ліття його відновлення на еміґрації в Німеччині та створення НТШ в Америці.

Одночасно в тому ж часі можна буде відбути чергові загальні збори Історично-Філософічної Секції. Учасникам обидвох зборів предявиться пропозиції на вирішення:

1) про відновлення Секції суапільних наук;

2) про розподіл членства не на добровільній основі, але за галузями науки, між двома секціями;

3) про те, що поділені члени за цим критерієм, будуть продовжувати окремо свої збори у двох секціях, які виберуть своє керівництво та намітять пляни праці.

У висліді постануть дві достатньо чисельні і сильні секції для ведення своєї галузево зближеної наукової праці. Залишиться узгіднити для Головної Ради і членів секцій, які наукові ділянки входитимуть до тієї чи тієї секції. Така пропозиція є кращою розв'язкою іншої деким пропонованої альтернативи, а саме, щоб члени Секції суспільних наук увійшли до ІФС колективно; ця секція вже сьогодні є доволі чисельним (понад 75 дійсних і членів-кореспондентів) тілом, що складається з понад 17 наукових дисциплін.

Ще в грудні ц. р. дирекція ІФС розішле сім пропозицій на дійсне членство та на членів-кореспондентів у секції.

Рукопис з 17 століття у бібліотеці НТШ

У бібліотеці Наукового Товариства ім. Т. Шевченка в Ню Йорку, у відділі рідкісних книг і архівів зберігається надзвичайно цікавий і рідкісний рукопис: посмертний панегірик-епітафія в честь архимандрита Києво-Печерської Лаври і ректора Києво-Могилянської Колеґії, Ґізеля Іннокентія. На рукописі видніє заголовок „Пірамиз або столпъ Іннокентія Ґізеля архімандрити святої велично чудотворної Лаври Печерської Київської, к вічну память о году по погребенію його... Написаний твір ручно, 1685 року бронзовим чорнилом на шматянім папері. Окремі розділи мають кенабру (червону фарбу). Титульна сторінка є підклесна. Складається з 18 карток (36 сторінок). Архимандрит Ґізель, в честь якого була писана епітафія, це замітна постать в історії української Церкви і науки. З доручення митрополита Петра Могили архимандрит Ґізель керував Печерською друкарнею, а в роках 1646-52 був ігуменом Миколо-Гусятинського манастиря. У роках 1645-50 був професором і ректором Києво-Могилянської Колеґії. Йому приписують авторство „Синопсису", який появився 1674 р. Це перша спроба систематичного викладу найголовніших подій української історії, починаючи від часів Київської Русі до тодішньої дійсности включно. Синопсис був поширений по всій східній Европі і багато разів був перевиданий аж до 1823 р.

Архимандрит Ґізель відомий вчений, який провадив широке листування з німецьким філософом Лейбніцом. — Рукопис-панегірик оглянув вже покійний проф. Колюмбійського Університету, славіст д-р Роман Якобсон і дав йому високу оцінку. За його словами „рукопис є типічний для Києвської церковної традиції 17 віку. Написаний в церковно-словянській мові у якій сильно помітні українські мовні впливи. Це являє собою найбільше орнаментний, бароковий реторичний стиль яким відзначається українська духовна література тої доби. Хоч не подає нового важливого фактичного матеріялу, рукопис все ж таки важливий, бо він получений з пам'ятю одного з найцікавіших істориків-письменників того часу І. Ґізеля і явно документує загальну пошану і популярність якою він втішався. Було би шкода якщо б цей твір не був би доступний і незнаний науковцям у цій ділянці". — Автором чи переписувачем рукопису був київлянин або чернигівець (ненаголошене ѣ змішується з и.). Автори правдоподібно були студенти реторики Києвсько-Могилянської Академії. НТШ плянує видати цей рукопис окремою книжкою у своїй серії „Бібліотека українознавства" т. 56. Опрацюванням панегіриком-епітафією занявся мовознавець д-р Олекса Горбач, автор багатьох праць з української діялектології.

Світлана Андрушків

Вісті з бібліотеки

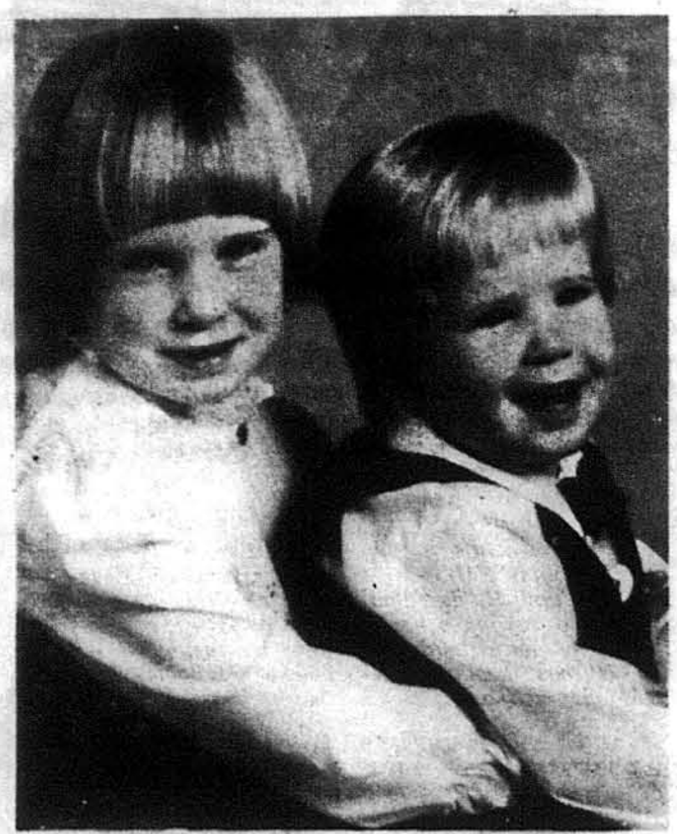
У бібліотеці НТШ зберігаються деякі унікальні видання зі статистики України, які появилися в 1930-их роках у Харкові. У серії „Статистика України", яке видавала Центральна Статистична Управа УСРР, вийшли праці „Патентна торгівля України 1925-1929 рр.", „Міське житлове господарство УСРР за 1928 рік" (матеріяли обслідувань бюджетів домоволодінь, житло-орендної та житло будівельної кооперації) „Підсумки вибіркового підрахунку сільсько-господарського перепису 1917 року" (133 сторін висвітлює сільське господарство дожовтневого періоду в Україні напередодні жовтневої революції при допомозі докладних таблиць). Рух цін на Україні в 1927-28 р". Харків, 1930. Включає інформації про міські і сільські ціни на Україні. „Природний рух населення на Україні в 1928 р." (народження, шлюби, розлуки, смертність і т. п. людність, статистичні таблиці.) 109 сторінок.

Також в бібліотеці НТШ зберігаються праці Тиміша Олесєвича „Статистичні таблиці українського населення ССРР за переписом 17 грудня 1926, Варшава, 1930 (121 стор.) та його розвідки на цю тему, які появилися п.з. „Українська людність СССР", Варшава, Український Науковий Інститут, Праці т. 1, 1931 (160 стор). — Також переховуються журнали „Статистична хроніка" з 1926-29 р., які виходили в Харкові з рамени Українського Центрального Статистичного Управління.

Світлана Андрушків

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

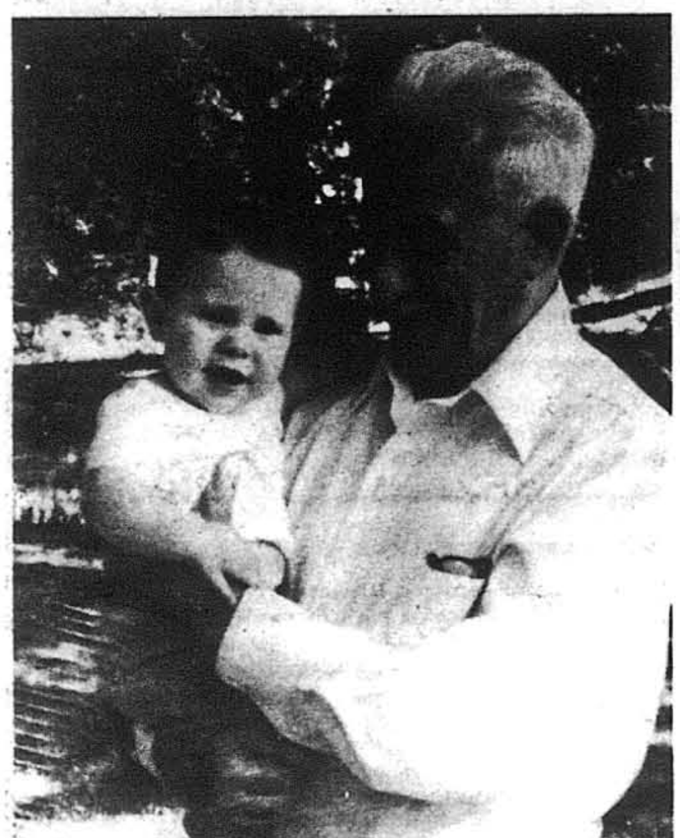
Ліза Анна і Христофер Михайло Гювіт, нові члени 372-го Відділу УНСоюзу у Плейнфілд, Н. Дж. Вписали своїх внуків Лізу та Христофера дідо Василь і баба Ірина Дубина.

Михайло, Матвій та Стефанія Кот, діти Роберта та Анни Кот, внуки Марії та бл. п. Василя Бридуна, нові члени 275-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сиcomponent, Н. Дж. Вписала своїх внуків в члени УНСоюзу бабуня Марія Бридун.

Юлія Анна Кун, наймолодша членка 206-го Відділу УНСоюзу у Вунсакет, Ровд Айленд, на руках у бабуні Марії та з дідусем Андрієм Кун, які вписали свою внучку Юлію в члени УНСоюзу. Юлія Анна Кун є донею Івана та Стефанії Кун і вже четвертою ґенерацією родини Кун в УНСоюзі. Про те, щоб всі члени її роду і родини були членами УНСоюзу дбає постійно Марія Кун.

Адам Микола Берегулька, новий член 374-го Відділу УНСоюзу в Бостоні, Массачусетс, на руках у свого діда інженера Станислава Берегульки. Адам Микола Берегулька [illegible] син Артура та Сузанни Берегулька. Вписали внука [illegible] в члени УНСоюзу дідусь і бабуня інж. Станислав і Зеновія Берегулька.

Шенон А. Дащишак, нова членка 217-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н.Й. Вписав свою внучку в члени УНСоюзу дідусь Євген Дащишак, якого ціла родина є членами УНСоюзу.

Наталія З. Балкірос, доня Марти та Алі Балкірос, нова членка 452-го Відділу УНСоюзу в Іст Чікаґо, Інд. Першу грамоту УНСоюзу закупила для Наталки мати Марта, а другу бабця Наталка Шуя, секретарка 452-го Відділу.

Дженна Марія Пастушок, доня Олександра та Катерини Пастушок, нова членка 231-го Відділу УНСоюзу в Кемден, Н. Дж. Дідо цієї нової членки Василь Пастушок є головним радним УНСоюзу, а її бабуня Теодозія була делегатом на 31-ій Конвенції УНСоюзу.

Антоній Микола Захаревич, син Льорен та Зенона Захаревичів, наймолодший член 473-го Відділу УНСоюзу в Монтреалі, Квебек. Вписав свого внука в члени УНСоюз, а рівночасно і себе, дідусь Ярослав Захаревич.

Александер Адам Куц, син проф. Романа та Робин Куц, новий член 377-го Відділу УНСоюзу в Ст. Пітерсбурзі, Фльорида. Дворічного Александра, який вже „читає Веселку", забезпечили в УНСоюзі дбайливі дідусь і бабуся Александер та Ірена Куц.

Христофер Криворук, син Марійки Криворук, наймолодший член Т-ва Україна, 15-го Відділу УНСоюзу у Вашингтоні, Д.К. Вписали Христофера в члени УНСоюзу його бабуся Ніна та дідусь Микола Криворук.

Юрій Богуневич, син Єлисавети і Марка Богуневичів, новий член 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н.Дж. Вписали свого внука Юрія в члени УНСоюзу бабуня Людмила та дідо Степан Ладанай.

Іванка Никол Лилак, доня мгр Олени та мгра Євгена Лилак, нова членка 367-го Відділу УНСоюзу, Товариства „Запорозька Січ" в Рочестері, Н. Й. Вписали свою внучку Іванку в члени УНСоюзу баба Марія та дідо Микола Лилак.

Джессіка Сузанна Пастерник, нова членка 473-го Відділу в Монтреалі, Канада. Вписали свою наймолодшу внучку в члени УНСоюзу Катерина та Антон Пастерники. Вони вже вписали в члени УНСоюзу чотирьох своїх внуків.

Аменда Роза Нюберрі, нова членка 217-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н.Й. Вписав свою внучку Аманду в члени УНСоюзу дідусь Євген Дащишак, який подбав, щоб вся його родина була членами УНСоюзу.

Христина Олександра Лящук, доня Ірени та Андрія Лящук, нова членка 170-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж. Вписали свою внучку Христю в члени УНСоюзу довголітні члени УНСоюзу Іван та Стефанія Цьолко.

Олександер Боївка, син д-ра Романа та Джуді Боївка, новий член 233-го Відділу УНСОюзу в Льорейн, Оґайо. Дідусь і бабуня Михайло і Ксеня Боївка вписали свого внука Олександра в члени УНСоюзу.

Матей Рамзе, син Марти Маєр Рамзе та Іяна Рамзе, новий член 473-го Відділу УНСоюзу в Монтреалі, Квебек. Вписала свого внука в члени УНСоюзу бабуня Богданна Маєр.

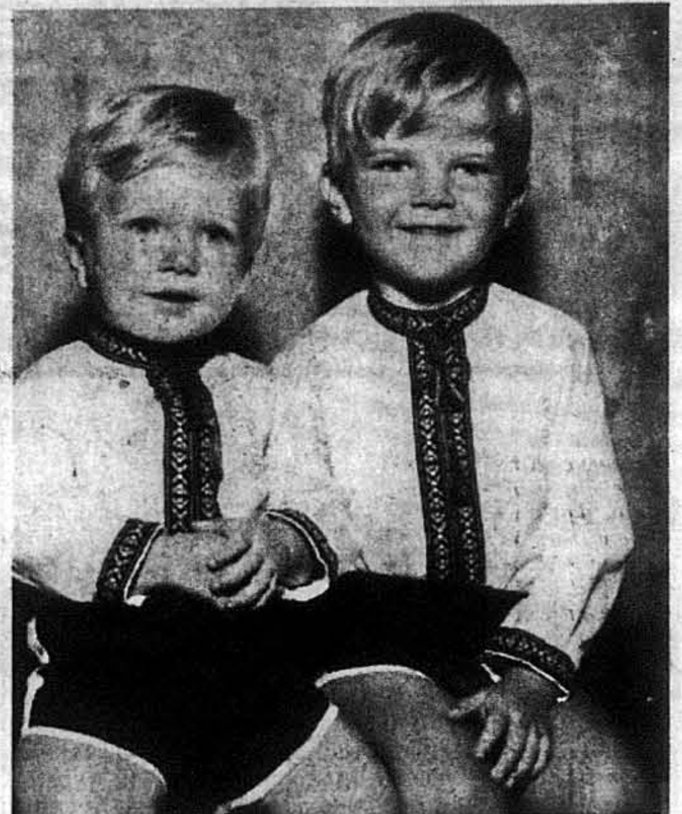
Андрій Марко Гордон, новий член 170-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж. Вписала маленького Андрійка у члени УНСоюзу його тітка і хресна мати Лідія Тамара Гаврилюк, доня колишньої секретарки цього Відділу.

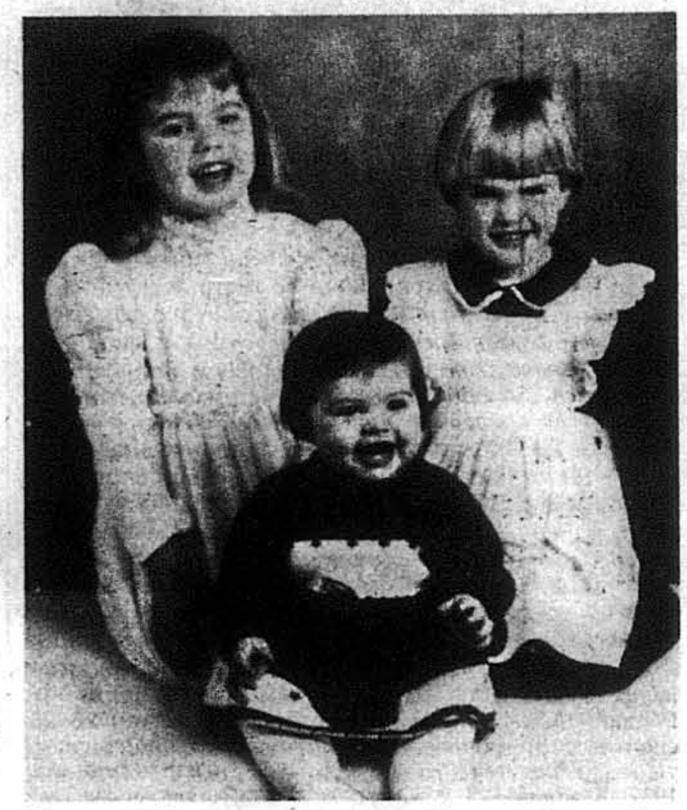
Олександра Тарасенко Струц, доня Ліди та Ігоря Струц, нова членка 51-го Відділу УНСоюзу в Чікаґо, Ілл. Вписала свою внучку в члени УНСоюзу бабуня Катерина Тарасенко.

Андрій Скоцко, син Евгена мол. та Кімлі Скоцко, новий член Т-ва Україна, 15-го Відділу УНСоюзу у Вашингтоні, Д. К. Про забезпечення в УНСоюзі свого внука Андрія подбали дідусь і бабуня Евген і Марія Скоцко.

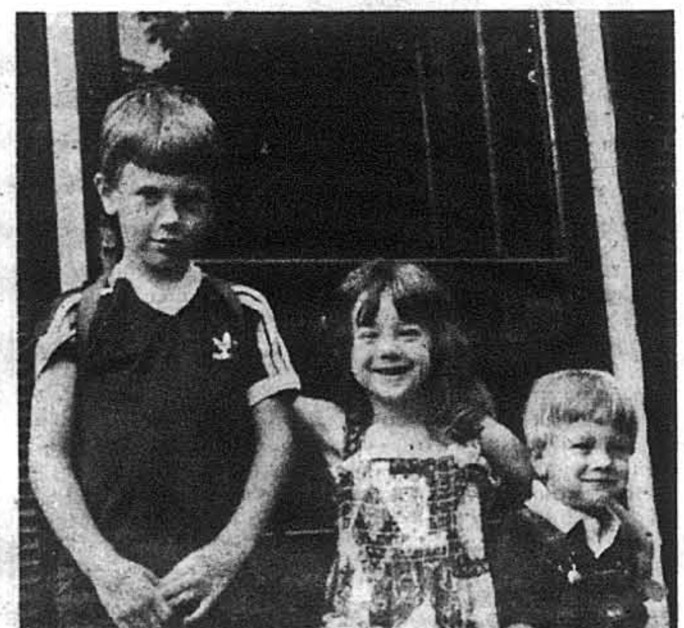
Марко і Стефан Черкас, сини Івана та Олі Черкас, нові члени 377-го Відділу УНСоюзу в Ст. Пітерсбурзі, Фльорида. Ці два молоденькі танцюристи у віці 4 і 6 років придбали славу 377-ому Відділові УНСоюзу в Ст. Пітерсбурзі.

Катруся, Христинка та Алана Кравець Ганкс, діти Наталки і Клайда Ганкс. Христину та Алану вже вписали в члени 15-го Відділу УНСоюзу у Вашінґтоні дідусь та бабуся Філоній та Соня Кравець. Найстарша з них Катруся внедовзі також стане членкою УНСоюзу.

Беккі та Мартин Лайт, діти Джорджіяни Орлов Лайт, нові члени 40-го Відділу УНСоюзу в Ірі, Па. Вписала своїх внуків у члени УНСоюзу їх бабуня Софія Гаврилів Орлов, якої батько був одним із основників цього 40-го Відділу УНСоюзу. Це вже четверта ґенерація Гаврилових є членами УНСоюзу.

Александер, Тара Марія і Григорій Лак Ольховські, діти д-ра Юрія Ольховського та Лесі Лак, найновіші члени Т-Т-ва Україна, 15-го Відділу УНСоюзу у Вашінґтоні, Д. К. Забезпечення в УНСоюзі набули для своїх внуків дідусь і бабуся д-р Антін та Ольга Лак.

Маленька Кристал Француженко, доня Руслана і Ксені Френцуженко, нова членка Т-ва Україна, 15-го Відділу УНСоюзу у Вашингтоні, Д.К. Грамоту УНСоюзу набули для своєї внучки Кристал дідусь і бабуня Микола і Ярослав Француженко.

Марко Володимир Козіцький, син д-ра Ореста і Марії Козіцьких, наймолодший член 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерс, Н.Й. Забезпечили свого внука Марка в УНСоюзі бабуня Анна та дідо Володимир Козіцькі.

Александра Датт, донечка Дагласа та Лілії Датт, нова членка Т-ва „Украïн", 15-го Відділу УНСоюзу у Вашингтоні, Д. К. Про членство своєї внучки подбала її бабуня Галя Козар.

Стефан Йосиф Колтовський, новий член 372-го Відділу УНСоюзу в Плейнфілд, Н. Дж. Вписали свого внука бабця Софія і дідо Володимир Колтовські, які разом з всією ріднею є членами УНСоюзу.

Ніколь Анастазія Сюта, доня Андреї та Тадея Сюта, нова членка 3-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сиeverti, Н.Дж. Вписала свою внучку Ніколь Анастазію в члени УНСоюзу її бабуня Ілейн Федорович.

Катерина Ніколь Валькевич, нова членка 372-го Відділу УНСоюзу в Плейнфілд, Н. Дж. Вписали свою внучку в члени УНСоюзу її бабуня і дідо Софія та Юрій Лонишин. Софія Лонишин є секретаркою 372-го Відділу УНСоюзу.

Ніколь Цьолко, нова членка 170-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж. Вписали свою внучку в члени УНСоюзу довголітні члени УНСоюзу Іван та Стефанія Цьолко.

Аріян Михайло Турчак, новий член 372-го Відділу УНСоюзу в Плейнфілд, Н. Дж. Вписала свого внука в члени УНСоюзу бабуня Люба Турчак.

Тарасик Винар, син д-ра Богдана і Тані Винар, новий член 25-го Відділу УНСоюзу Т-ва „Свобода" в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Роксолянка Винар, доня д-ра Богдана і Тані Винар, нова членка 25-го Відділу УНСоюзу, Т-ва „Свобода" в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Михайлик Винар, син д-ра Богдана і Тані Винар, новий член 25-го Відділу УНСоюзу, Т-ва „Свобода" в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Ярослав О. Сілецький, син д-ра Юліяна і Тетяни Сілецьких, новий член 233-го Відділу УНСоюзу в Лорейні, Огайо. Вписали в члени свого братанка Ярка стрийко Володимир і стрийянка Стефанія Сілецькі, як дарунок Яркові за успішне закінчення матурою школи українознавства.

Мирон Цибик, син Зенона і Орисі Цибик, новий член 233-го Відділу УНСоюзу в Льорейні, Огайо. Вписали в члени УНСоюзу свого внука дідусь і бабуся Володимир і Стефанія Сілецькі, як дарунок Миронові за успішне закінчення матурою школи українознавства.

Меляся О. Попель, доня Юрія та Віри Попель, нова членка 353-го Відділу УНСоюзу в Ню Брансвіу, Н. Дж.

Андрея М. Попель, доня Юрія та Віри Попель, нова членка 353-го Відділу в Ню Брансвік, Н. Дж.

ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВ ГОЛОДУ

Дотримуючись заряджения президента ЗСА Роналда Регена про молитовний спогад і вшанування пам'яти жертв Великого голоду 1932-33 років — 7 мільйонів українських селян, в першу неділю листопада українська православна ліга при церкві святого Вознесіння в Мейплвулі, Н. Дж., під керівництвом культосвітнього референта Раїси Ділов урочисто відзначила і цим самим вшанувала пам'ять жертв Великого голоду.

В неділю, 1-го листопада ц.р., після Святої Літургії була відправлена Панахида за спокій душ мільйонів українців що їх заморив голодом московсько-большевицький наїзник.

Перед Панахидою о. Є. Богуславський сказав відповідне слово про цю страхітливу подію, а церковний хор під керівництвом диригента Л. Харченка з відчуттям відспівав „Вічная пам'ять".

Після Панахиди в парафіяльній залі відбулися жалібні сходини, які започаткував молитвою „Отче наш" настоятель церкви о. Євген Богуславський, а церковний хор відспівав „Зі святими упокой", „Душе моя", „Встає хмара з-за лиману".

На доручення референта УПЛіги Р. Ділов програмою провадив К. Степовий. Пригадавши присутнім ті жорстокі, страшні роки, що їх пережив український народ на своїй не своїй землі понад півстоліття тому, він закликав не забувати про ті трагічні події, що їх переніс наш народ за час панування комунізму, зокрема штучно створений голод 1932-33 років і пам'ятати про нього, віддаючи честь і пошану для тих батьків і матерів, братів і сестер та тих маленьких і неповнолітніх дітей, що у великих муках сконали в обіймах голодової смерти. Він запросив вшанувати їхню пам'ять двохвилинною мовчанкою.

Анастасія Харченко, яка під час голоду працювала вчителькою в одному зі сіл Полтавщини, поділилася спогадом про ті тяжкі умовини, в яких їй доводилося працювати.

Після її розповіді Ліда Федоренко і К. Степовий зачитали лист-документ про Великий голод в Україні, який виявлено нещодавно в італійських архівах вже після опублікування книжки „Жнива розпачу" Р. Конквеста.

Цей лист написаний 31-го травня 1933 року в Харкові, тодішній столиці УССР, і його написав до своєї королівської амбасади в Москві тодішній італійський консул Ґраденіґо, що перебував у Харкові.

Сам Ґраденіґо, проживаючи у Харкові, власними очима бачив багато жахливих подій, які переходили перед його очима. Тут варто навести хоч декілька з них. Ось що він пише: „Голод далі робить велике знищення між народом (розуміється, українським — К. С.), що залишається зовсім незрозумілим, як світ може стояти байдужим супроти такої катастрофи і як інтернаціональна преса, що так активно закликає до міжнародного осудження Німеччини, винуватої в т. зв. „страшних переслідуваннях жидів", соромливо мовчить про це знищення, організоване совєтським урядом, в якому самі жиди відограють велику, хоч і не першу ролю.

Дійсно нема сумніву: 1) що цей голод походить головно із свідомо організованого неврожаю, „щоб провчити селянина"; 2) що ні один жид не знаходиться між загинулими в себе дома і що, навпаки, всі вони товсті і добре відживлені під братерськими крилами ГПУ.

Уважаю вказаним, — пише далі італійський консул, представити ще епізодичний образ ситуації: товариш Френкель, член колегії ҐПУ, звірився одній відомій мені особі, що в Харкові щоночі збирають до 250 трупів померлих на вулиці з голоду. З мого боку, пише консул, можу посвідчити, що я бачив по півночі, як перед консульством переїжджали тягарові авта з вантажем 10-15 трупів...

На базарі вранці 21-го травня мертвих поскидали, як купи шмат, вздовж частоколу, що відмежовує площу в сторону ріки. Було їх коло 30. Вранці 23-го я їх начислив уже 51. Одна дитина ссала молоко з грудей мертвої матері з посірілим обличчям. Люди говорили: 'Це пуп'янки соціялістичної весни'.

Одного пополудня я йшов Пушкінською вулицею в сторону центру. Падав дощ. Три безпритульні перейшли попри мене: вдавали, що билися. Одного штовхнули і він повалився на жінку, яка несла горщик з борщем, обвинутий хусткою. Горщик упав на землю і розбився. Винуватий утік, а інші два руками збирали з землі зупу й її ласо з'їдали. Трохи всипали в шапку для третього.

На тій же Пушкінській, кількадесят метрів від консульства, одна селянка була цілий день з двома дітьми, присівши на розі хідника, так як десятки інших мамів і тримала стару бляшанку з-під консерви, з надією, що може хтось кине якусь копійку. Ввечері залишила дітей і, вставши кинулась під трамвай, який гнав повною швидкістю. Півгодини пізніше я бачив двірника, який змітав кишки нещасної. Двоє дітей усе ще там стояли і дивилися. Ми бачили 10-річних дітей, які були за маму для чотирьох або трирічних. Коли надійшла ніч, вони її накрили власним шаликом чи плащем і спали скорчені на землі: біля них лежала бляшанка для сподіваної милостині.

Опухлих перевозять товаровим поїздом у поля і залишають їх 50-60 км від міста, щоб там помирали, ніким не бачені... Коли приїжджають на місце, де їх скидають, то викопують великі ями і витягають з вагонів усіх мертвих. Пильно дбають, щоб не звертати завеликої уваги на дрібниці, і часто можна було побачити, як кинений у яму оживає й рухається в останньому прояві життя. Але робота гробокопателів не переривається через те, і викидання трупів продовжується.

Ці деталі, — пише консул Ґраденіґо, — я одержав від санітарів і можу гарантувати їх автентичність.

В'язниця 'Холодної гори' має в середньому 30 померлих за день. У селі Ґрагово, коло 50 км від Харкова, з 1,300 мешканців, що там жили, можна начислити сьогодні тільки 200. Околиця Полтави, здається найгірше потерпіла, гірше навіть від Харкова. У місті Полтава навіть лікарі починають пухнути від недоживлення.

Із Сумів один комсомолець пише до своєї дівчини в Харків, що там батьки убивають своїх найменших дітей і їх з'їдають.

Залучую зразки порошку із коренів, з якого виробляють дерев'яну кашу на селах Білогроду. Перед хатою Баловича один старший чоловік зігнувся над купою стружок і проковтнув повну їх жменю.

Наостанку згадаю про самогубство генерала ҐПУ Броського, який 18-го ц. м. по повороті з інспекції по селах, після жахливої сцени з Балицьким, під час якої генерал кричав, що це не комунізм, а 'жахіття', що йому вже досить тих інспекцій і що 'порядку' не піде більше нікуди заводити — пустив собі кулю в лоб.

В кінці одна (особа), велика риба місцевого уряду й партії, імени якого я не міг дізнатися, збожеволів після інспекції в селі, і мусіли його вдягнути насилу в гамівну сорочку (божевільних). Він також несамовито верещав: 'Це не комунізм, це мордування'.

Закінчую: сучасне нещастя спричинить колонізацію, переважно російську, України. Воно змінить її етнографічний характер. І може в дуже близькій майбутності не можна буде більше говорити про Україну ні про український народ, ані, тим самим, про українську проблему, тому що Україна в дійсності стане російським краєм".

Я навів лише частину з листа, писаного консулом до своєї амбасади в Москві, але й цього досить, щоб упевнитися, як протікало життя у тодішній столиці України Харкові той жорстокий і страшний голодовий 1932-33 рік.

Після зачитання листа всі присутні відспівали жертвам Голоду „Вічная пам'ять".

Наступної неділі, 8-го листопада, по Службі Божій о. Є. Богуславський відслужив Панахиду по 359-ти воїнах і старшинах, що в нерівному бою з московським наїзником, попавши в полон, були розстріляні 21-го листопада 1921 року під містечком Базар на Волині. Стійку під час Панахиди несли з прапорами: Товариство прихильників ДЦ-УНР, ветерани всіх українських формацій та Союз Українок в національних строях. Послуговували чотири вівтарні хлопці. Співав хор під орудою інж. Л. Харченка. Під час Панахиди о. Євген сказав відповідне слово про цю історичну трагічну подію, а церковний хор відспівав „Вічную пам'ять".

К. Степовий

ЗГІДНО З ЦИФЕРНИМИ даними, що їх подав Департамент торгівлі, американський дефіцит в місяці жовтні зріс на 3.5 біл. дол. тобто до загальої суми 17.6 в порівнянні з 14.1 більйона в вересні ц.р. Правда, цей зріст приписують святочному сезонові, коли імпортується багато заграничного товару, все ж таки це заскочило й здивувало фінансових аналітикі , які такого високого стрибка не сподівалися.

Ювілейна конференція...

(Закінчення зі стор. 3)

літературно-мовознавча. Першою керував проф. Володимир Бандера з Університету Темпль в Філядельфії. У двох частинах цієї довгої пообідньої сесії виступало шість доповідачів. Проф. Василь Ленцик з Колеґії св. Василія в Стемфорді говорив про українське католицьке духовенство Галичини як остою народньої субстанції в 19-20 стол. Подібну доповідь про греко-католицьке духовенство на Закарпатті прочитав проф. В. Маркусь, зупиняючися над пошуками цього духовенства в 19 стол. національно-ідеологічної свідомости. Закарпатській проблематиці присвятив свою доповідь також д-р Микола Кушніренко (Ґлен Спей), що говорив про маловідому сторінку нашої новітньої історії, а саме: „Православний рух на Закарпатті між двома війнами" та про боротьбу на ньому між русофільською і українською течіями.

На другу частину цієї ж сесії склалися дальші історичні доповіді. О. д-р Ігор Мончак (Монтреаль) говорив про Фльорентійські основи Берестейських рішень і наскільки вони були чи не були здійснені в Берестейській Унії. Д-р Володимир Трембіцький (Ню Йорк) представив зв'язки між Папською Державою й Українською в 19 стол. та окремо зупинився над взаєминами Ватикану і Української Народної Республіки в 1919-20 рр. В цій сесії також прочитано доповідь лікаря д-р Павла Пундія (Чикаґо) про опіку Митр. Андрея Шептицького над народним здоров'ям.

Літературно-культурна проблематика

В суботу пообіді одночасно проходила сесія з галузей літературознавства, філософії й освіти. Нею керував д-р Б. Романенчук. Доповідали д-р Анна В. Бойцун (Маямі Біч, Фльорида) про Божі імена в творах Шевченка і проф. Володимир Жила (Тексас), що насвітлив спадщину Івана Вишенського в оцінці Івана Франка. Проф. [illegible] Штогрин (Іллінойський Університет) говорив про твір Іларіона „Слово о законі і благодаті" в літературознавчій критиці. Дальшими доповідачами були: проф. Богдан Чопик (Університет Юта) говорив про Мелетія Смотрицького та його твір „Тренос", проф. Євген [illegible] (Університет Ля Саль) доповідав на тему „Філософія щастя у Гр. Сковороди", а проф. Дарія Маркусь (Овктон Коледж в Чікаґо) говорила про освіту в Київській Русі-Україні.

Проєкція на друге Тисячоліття

Вечером 24-го жовтня відбулася в їдальні Ля Саль Університету спільна вечеря учасників конференції та запрошених громадян у числі понад 75 осіб. Вправно провадив цією товарисько-культурною програмою дня проф. Альберт Кіпа з Мюленберґського Коледжу (Філядельфія), в час якої виголошено тільки дві промови. Д-р Ярослав Падох, голова НТШ пригадав присутнім, що НТШ відмічує тепер кількакратні ювілеї: 110-ліття заснування матірнього товариства у Львові, 40-ліття відновлення НТШ на еміґрації та 40-ліття створення НТШ в Америці, яке сьогодні є найчисельнішим у системі Головної Ради Наукових товариств ім. Шевченка, і, врешті, великий ювілей Тисячоліття Хрищення, що його тепер відзначають науковці, організовані в НТШ. На тлі цих ювілеїв промовець намітив завдання української науки, зокрема по відношенні до України, де наукова думка ще все перебуває під тиском партійної ідеології та зверхньої російської держави.

Головну промову вечора виголосив проф. Омелян Пріцак, директор Гарвардського Українознавчого Інституту та промотор відзначення християнізації Руси-України на міжнародному форумі. На цей раз О. Пріцак говорив "про домо суа" — для української публіки і звертався до сумління сучасної генерації українців (сорокової від Володимира), що їй призначено розпочати друге тисячоліття християнської України. Що сталося на нашій землі, що ми пережили як народ, де ми стоїмо і куди прямуємо? Саме ці питання були предметом глибокої й оригінальної аналізи промовця. Д-р Пріцак дуже стисло і вдало представив циклічні моменти розвитку у нашій історії; таких п'ять циклів упадку й відродження вирахував промовець, повторювалися майже, що два століття. Саме кінцем цього сторіччя кінчається п'ятий цикль, що виявляє низку загроз для самої субстанції народу, зокрема для нашої духовости й культури, але водночас в ньому криються й можливості відродження. Все залежатиме від української людини, а точніше від суспільного проводу чи провідної верстви, духової еліти, яка сьогодні є значно інакша, як це було в минулому столітті чи і роки останньої нашої великої шанси будування держави. Тоді наша культурно-політична ідеологія базувалася на народницько-селянській основі і такою була провідна верства.

Сьогодні Україна багатогранна суспільна структура з великими потенціялами. Важливо тільки відродити в собі притуплене державне думання, зміцнити сенс політичного реалізму, виразно визначити для себе місце в Східній Европі і світі та всесторонньою працею і змаганнями перерішити долю України, як суб'єкта, а не як об'єкта, на цілі століття. Пріцак вказав на наші вікові і сучасні національні вади, яких мусить позбутися спільнота, що хоче жити. Промова Пріцака була наче колективною „сповіддю" з нагоди ювілею, закінченою із ноткою реального оптимізму і настановою до „покути". Ця справді маґістральна ювілейна доповідь повинна дійти до свідомости багатьох та її варт передумувати й обговорювати.

Дві сесії з різних галузей науки

В неділю 25-го жовтня учасники конференції взяли участь в Божественній літургії, що її служили в молитовниці філії УКУ оо. П. Біланюк та І. Мончак. Останній виголосив відповідну до нагоди проповідь, говорячи про різні функції апостолів у справі євангелізації. Опісля відбулися ще дві наукові сесії: перша, очолена проф. Богданом Гнатюком з Університету Дрексел у Філядельфії, присвячена проблемам точних наук та друга, що нею проводив мистець Петро Мегик (Філядельфія) з мистецтвознавства і музики.

В ранній сесії виступали д-р Михайло Деміцький (Філядельфія), що говорив про вплив християнської релігії на харчувальну практику в Україні, зокрема доповідач науково вияснив значення постів, та д-р Роман Осінчук (Нью Йорк), — про медицину в давній Русі-Україні, якого доповідь була прочитана через його виправдану неприсутність. Говорив ще проф. Іван Головінський з Ратґерського Університету про формування збірної підсвідомости українців під впливом християнства.

В мистецтвознавчій сесії говорили: д-р Юрій Бережницький (Філядельфія) про „незвичайний" характер ікони Богоматері з села Фльоринка на Лемківщині та о. Маріян Процик (Філядельфія) про диск в іконографії як вияв „Христової слави". З музикознавства була одинока доповідь д-р Ігоря Соневицького (Ню Йорк) про духовні концерти А. Веделя. Мистецтвознавчі доповіді були ілюстровані прозірками.

Вцілому, в конференції НТШ в Філядельфії прочитано 25 наукових доповідей та виголошено три промови, при чому слово д-р Пріцака мало засадниче програмове значення. Ці доповіді після їх зредаґування, разом із 13 доповідями, на конференції НТШ в Торонті, що відбулася 14-15 листопада ц.р., увійдуть до окремого тому „Записок НТШ", чим Наукове Товариство ім. Шевченка, поряд інших установ, також із свого боку відзначить цю велику дату в історії України.

Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні

National Committee to Commemorate Millennium of Christianity in Ukraine

63 FOURTH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10003
(212) 254-5130

За гідне відзначення 1000-ліття Хрищення України

Нема в цілій історії України світлішої дати, як рік 988. І нема ганебнішого злочину, як крадіж Московщиною періоду України. Увесь могутній совєтський пропагандивний апарат змобілізовано, для розголошування, що в наступному році совєтський уряд урочисто відзначатиме „1000-ліття хрищення Росії". У 988 році не було навіть Московщини і Москви, а назва Росії вперше появилася щойно після битви під Полтавою і після зруйнування Батурина, себто у XVIII сторіччі, коли Петро Перший назвав себе „царем всея Рассєї". Крадіж від українського народу цілої однієї епохи його історії — це більш рафінований і огидний злочин, аніж навіть фізичне винищення мільйонів українських людей за те тільки, що вони — українці.

„Гласність" Михаїла Горбачова проявляється у цьому, що нікому із кругло 50 мільйонів українських людей, громадян „суверенної" УССР, не вільно одним словечком запротестувати проти того, що це не хрищення Росії, а України. Такого смільчака судили би і засудили каптуровим судом КҐБ як найгіршого „ворога народу". (Каптурові суди — колись наче негайні суди в Польщі в часі безкоролів'я). Не можна теж уявити собі, щоби будь-який часопис на всьому просторі СССР зважився заперечити кремлівським фальшивникам історії, що вони, кремлівські володарі, помиляються. І тому ціла відповідальність за заперечування совєтської брехні і вся відповідальність за протиставлення совєтським „святкуванням" „хрищення Росії" — спадає автоматично на українську вільну громаду в діяспорі, зокрема в Америці. Про потребу якнайдостойнішого відзначення тих унікальних історичних роковин, коли Україна приєдналася до сім'ї культурних народів Заходу, писалося вже чимало і будуть писати, бо це найактуальніша тема. Хочемо тут пригадати відомий факт, що вже понад два роки тому заснувався Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні. Поруч з отим Крайовим Комітетом, який плянує центральне відсвяткування 1000-ліття християнства у Вашінґтоні, щоби могти найлегше звернути увагу осіб з державної верхівки та акредитованих у Білому Домі журналістів, зорганізувалися вже місцеві Комітети у цілім ряді американських міст, де тільки знаходяться українські громади. Це буде шляхетне суперництво, котре з отих міст виявить більшу і кращу ініціятиву, організаторський хист і переведе кращу маніфестацію своєї пошани тому вийнятковому історичному актові, яким було хрищення Руси-України.

Але центральне відзначення у столиці Америки має таки найбільше значення. І коли місцеві Комітети влаштовуватимуть своє святкування місцевими силами, то Крайовий Комітет репрезентуватиме всіх українських людей. Ми свідомі факту, як обтяжена вже українська громада в Америці прерізними важливими справами, які вимагають грошових пожертв. У даному випадку йдеться про даток на ціль, яка повинна знайтися в першому ряді найважливіших цілей. Конкретно: поширення інформацій про 1000-ліття Християнства в Україні в американському радіо і телевізії, відповідні статті й оголошення самого святкування у вашінґтонських газетах і місцевих радіостанціях — все це вимагає великих сум. Ми свідомі, що не можемо дорівняти Москві, яка розпоряджає копальнями золота у Сибірі та величезним державним пропагандивним апаратом і підлеглими урядові газетами та радіотелевізійними станціями. Москва вже надрукувала одномільйоновий наклад „Слова о полку Ігоревім" із російським вступом як російський твір. Поки здійсниться Гарвардський Проєкт, який докаже, що це був твір український і що князь Ігор був князем українським — проминуть роки. А тут потрібне відсвяткування роковин хрищення України в році 1988.

Тому апелюємо до земляків-патріотів — допоможіть Крайовому Комітетові Тисячоліття Християнства в Україні виконати гідно, достойно і величаво його святе діло.

Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні складає щиру подяку всім нижчеподаним жертводавцям, які так щиро відгукнулися на його заклик і прислали у 1987 році свої пожертви. Цим ділом вони дали доказ своєї підтримки праці Комітету, який у 1987 році був вповні зайнятий приготуванням до зплянованих на 1988 рік ювілейних святкувань.

Помимо дуже уважного бюджету, ці святкування вимагатимуть великого фінансового вкладу. Комітет звертається до Шановних Читачів з проханням допомогти йому своєю дальшою пожертвою виконати всі заплановані у 1988 році акції.

Фінансова Комісія
Крайового Комітету
Тисячоліття Християнства в Україні

ПОЖЕРТВИ НА СВЯТКУВАННЯ 1000-ЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

Українська Американська Координаційна Рада	$3,000
Український Народний Союз, Інк.	2,000
Наукове Товариство ім. Шевченка	1,000
Український Братський Союз, Скрентон, Па.	1,000
Федеральна Кредитова Кооперативна „Самопоміч", Ню Йорк, Н.Й.	1,000
Українська Православна Церква в Америці, Бавнд Брук, Н.Дж.	500
Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч", Джерзі Ситі, Н.Дж.	500
Д-р Юрій Солтис, Юніондейл, Н.Й.	350
Українська Православна Федеральна Кредитова Кооператива, Юніон, Н.Дж.	250
Д-р Юрій Солтис, Юніондейл, Н.Й.	150
„Самопоміч", Балтімор, МД	150
Об'єднання Бувших Вояків Українців в Америці Головна Управа	100
„Самопоміч", Джерзі Ситі, Н.Дж.	100
Д-р Василь Лев (від Видавничого Комітету пропам'ятної книги Гімназії Сестер Василіянок у Львові)	100
Михайло Стельмащук, Балтімор, МД	100
Наталія і Богдан Коваль, Гарсдейл, Н.Й.	100
Д-р Петро і Орися Гладкий, Парма Огайо (в пам'ять Марії Мандзиків-Мельник)	50
Параскевія Сердюк, Манчестер, Н.Г.	45
Аделя Мирошниченко, Кеноґа Парк, Каліфорнія	25
Софія і Тарас Бурий, Парма, Огайо (в пам'ять Марії з Мандзиків-Мельник)	20
Володимир і Евгенія Саляк, Ню Йорк, Н.Й.	15
Евгенія і Мирослав Гейниш, Парма, Огайо (в пам'ять Марії з Мандзиків-Мельник)	10
Іванна і Александер Чайка, Парма, Огайо (в пам'ять Марії з Мандзиків-Мельник)	10
Анна Сецяк, Парма, Огайо (в пам'ять Марії з Мандзиків-Мельник)	10
Разом:	$10,585

20-го березня 1987

БЕРЕЗЕНЬ І КВІТЕНЬ 1987

По 1,000 дол.: Новотна Вікторія, Дельрей Б. Фла., Яцейко Васль, Кліфтон, Н.Дж.;

999,44 дол.: Карпатський Союз, Філядельфія, Па.;

По 500 дол.: Ільчишин Мартин, Сісеро, Ілл.; Пацлавська Ярослава, Коледж Парк, Мд.; Гринишин Іван, Асторія, Н.Й.; Гайдучок Леонард, Четануґа, Інд.

250 дол.: Д-р Залуцький Теодор, Адельфай, Мд.

По 200 дол.: Байляк Роман, Річмонд Гіл, Н.Й.; Депутат Михайло, Баффало, Н.Й.; Обущак Віра, Філядельфія, Па.; Сливоцький Степан, Ню Йорк, Н.Й.; Цюк Олег, Ґленсайд, Па.; Левицька Ольга, Ляфаєт Гілс, Па.; Поритко Оксана, Філядельдія, Па.; Антоняк Іван, Лейк Джордж, Н.Й.; Дучинський Володимир, Клівленд, Ог.; П-во Слиж Володимир, Вудсайд, Н.Й.; Політило Анна, Шорт Гілс, Н.Дж.; Товариство Українських Інженерів Америки, Гантінґтон Біч, Кал.; Хонюк Богдан, Ню Йорк, Н.Й.

150 дол.: Ґулич Іван, Сарасота, Фла.

По 100 дол.: Преп. Сестри Василіянки, Філядельфія, Па.; Ґолей Петро, Дірборн, Мш.; Прилепа Григорій, Накс, Інд.; Боднарчук Степан, Гартфорд, Конн.; Д-р Ценко Микола, Маямі Біч, Фла.; Степовий Константин, Ірвінґтон, Н.Дж.; Гурський Павло, Бурбенк, Кал.; Ткачук Дмитро, Філядельфія, Па.; Д-р Бережницький Юрій і Стефанія, Філядельфія, Па.; Ґульда Прокоп, Френклинвіл, Н.Дж.; Д-р Мороз Роман і Ольга, Кергонксон, Н.Й.; Сененко Яків, Сиракюз, Н.Й.; Сахарук Сергій, Вінгем, Масс.; Нестор Ярослав і Ореста, Асторія, Н.Й.; Івашків Євген і Евгенія, Ню Йорк, Н.Й.; Годяк Богдан, Пітсбурґ, Па.; Д-р Цісик Татіяна, Філядельфія, Па.; Незнаний Петро, Кетскіл, Н.Й.; Филипюк Анна, Чикаґо, Ілл.; Левицький Юрій, Ню Йорк, Н.Й.; Стрижаченко Петро, Рочестер, Н.Й.; Думка Михайло, Ню Йорк, Н.Й.; Захарчук Борис і Звинислава, Ляфаєт Гіл, Па.; Давидович Василь, Норт Порт, Фла.; Д-р Демидович Юрій, Лівінґстон, Н.Дж.; Подпірка Каролина, Лонґ Айленд Ситі, Н.Й.; Витвицька Пріся, Ню Гейвен, Конн.; Середа Михайло, Філядельфія, Па.; Салеґ Маріянна, Ню Йорк, Н.Й.; Риндич Володимир, Філядельфія, Па.; Ступарек Евдокія, Льорейн, Ог.; Олійник Іван, Бет, Н.Й.; Д-р Явний Любомир і Марія, Есекс Фелс, Н.Дж.; Високопреп. о. Андрушків Володимир, Коговс, Н.Й.; Об'єднання Мистців Української Сцени, Філядельфія, Па.; Д-р Джуль Павло, Ґрось Пойнт Шорс, Мш.; Покора Богдан і Анна, Ґлестронбирі, Конн.; Дозорська Марін, Таксон, Аріз.; Високопреп. о Михайлюк Михайло, Норт Ріджвіл, Ог.; Бульба Андрій, Баффало, Н.Й.; Гнатик Володимир, і Ольга, Ірвінґтон, Н.Дж.; П-во Лепкий Марко, Арчболд, Ог.; Безби Василь, ст., Джексон, Н.Дж.; Паньков Петро і Левка, Парк Рідж, Ілл.; Раковський Мирослав, Ґейтерсбурґ, Мд.; Буняк Петро, Лівінґстон, Н.Дж.; Максимюк Степан, Сілвер Спрінґ, Мд.; Крітський Павло, Віяна, Ва.; Гафткович Надія, Гартфорд, Конн.; Костик Степан, Наяк, Н.Й.; Кодельська Марія, Кайлюга, Гаваї; Наболотний Михайло, Веніс, Фла.; Когулька Петро, Бруклин, Н.Й.; Штогрин Олексій, Ґлендейл, Кал.; Бей Валентина, Буд Дейл, Ілл.; Колясса Теодозій і Ірена, Савт Бенд, Інд.; Саєвич Юрій, Вашінґтон, Д.К.; Благий Іванна, Рочестер, Н.Й.; Д-р Кордуба Ждан і Оксана Клос-Кордуба, Овкленд, Н.Дж.; Д-р Коцур Любомира і Ігор, Ляпіер, Мш.; Кузич Юрій, Ґлен Елин, Ілл.; Івашко Андрій, Віт Рідж, Кол.; Стецьків Євген, Тонаванда, Н.Й.; Лукач Тарас, Льос Ґатос, Кал.; Гладкий Орест, Нюарк, Н.Дж.; Садовський Микола, Сант Люїз, Мо.; Васьків Іван, Спрінґфільд, Н.Дж.; Різник Марія, Парма, Ог.; Войтович, Мирон, Солт Лейк Ситі, Юта; П-во Блашків Данило, Колюмбія, Мд.; П-во Мазур Леонард, Ляґуна Гілс, Кал.; Чепурківська Марія, Форт, Лі, Н.Дж.; Мельніченко Марко, Енґелвуд Кліфс, Н.Дж.; Кічоровська Теодозія, Александрія, Ва.; П-во Шимків Іван, Колюмбус, Ог.; Макар Іван, Бруклин, Н.Й.; Якубович Олександер, Піскатавей, Н.Дж.; Михальчак Микола, Воррен, Мш.; П-во Томич Омелян, Ютика, Н.Й.; Д-р Гойдиш Володимир, Ню Йорк, Н.Й.; Лаголя Петро, Толідо, Ог.; П-во Шандрук Павло, Філядельфія, Па.; Куриляк Дан, Едісон, Н.Дж.; П-во Ломаґа Мирослав, Денбурі, Конн.; Навроцький Юрій, Квінс, Н.Й.; Високопреп. о. Дурбак Тарас, Кюйагоґа Фолс, Ог.

По 80 дол.: Бурсак Едвард, Філядельфія, Па.; Д-р Очередко Ярослав і Соня, Ню Йорк, Н.Й.

По 75 дол.: Амброзяк Ольга, Міннеааполіс, Мінн.; Брикович Володимира, Філядельфія, Па.; Брикович Теодозія, Філядельфія, Па.; Ґула Петро, Чикаґо, Ілл.

60 дол.: Новак Григорій, Сісеро, Ілл.

По 50 дол.: Степанків Ярослав, Стемфорд, Конн.; Рудик Марта, Ню Гейвен, Конн.; Іваш Петро, Маямі, Фла.; Д-р Новосад Мирон, Елджин, Ілл.; Панчак Іван, Брайтон, Мш.; Боднарський Володимир, Вест Істон, Па.; Голод Андрій, Чикаґо, Ілл.; Дигдало Володимир, Воррен, Мш.; Черепаха Остап, Філядельфія, Па.; Корсунь Бенямин, Флашінґ, Н.Й.; Чорний Іван, Кергонксон, Н.Й.; Филипович Тарас, Чикаґо, Ілл.; П-во Шепелявий Богдан, Колюмбія, Мд.; Д-р Бровінс Володимир і Зеновія, Ен Арбор, Мш.; Курас Андрій, Мейс Лендінґ, Н.Дж.; Ковальчук Михайло, Маямі Біч, Фла.; Бойко Теодор, Голівуд, Фла.; Шабля Дмитро, Філядельфія, Па.; Кравець Юрій, Ріджвуд, Н.Й.; Д-р Мостович Леонід, Лексінґтон, Ки.; Головка Іван, Левиттавн, Па.; Окружний Комітет Відділів УНСоюзу, Філядельфія, Па.; Кредитова Кооператива „Самопоміч", Сиракюз, Н.Й.; Об'єднання Бувших Вояків Української Армії, Філядельфія, Па.; Деркач Іван, Пальос Гілс, Ілл.; Шуст Ігор, Гантінґтон Велей, Па.; П-во Тарновський Петро, Філядельфія, Па.; Козак Зенон, Ратерфорд, Н.Дж.; Бурик Петро, Асторія, Н.Й.; Матвійків Степан, Вільмінґтон, Дел.; Буріяковець Юрій, Флашінґ, Н.Й.; Островський Михайло, Чикаґо, Ілли.; Макух Андрій, Тусон, Аріз.; Д-р Тимняк Микола, Савт Голенд, Ілл.; Пастушек Василь, Свартмор, Па.; Куць Роман, Ню Гейвен, Конн.; Д-р Гординський, Б.З. Норт Дакота; Високопреп. о. Ткачук І., Ню Йорк, Н.Й.; Луцький Олександер, Філядельфія, Па.; Барняк Іван, Фернандіна Біч, Фла.; Дадига Славе, Клівленд, Ог.; Мельник Роман, Йорк, Па.; Костюк Володимир, Вудсайд, Лонґ Айленд, Н.Й.; Пилип Степан, Спрінґфільд, Н.Дж.; Грицай Тарас і Ія, Джерзі Ситі, Н.Дж.; П-во Тащук Іван, Джермин, Па.; Слабіцька Лікерія, Ріджвуд, Н.Й.; Сташко Іван, Філядельфія, Па.; Леджер Вера, Овшен Ситі, Мд.; Д-р Худьо Богдан, Шорт Гілс, Н.Дж.; Камінський Осип, Пассайк, Н.Дж.; Пашеснік Ірена, Ковтсвіл, Па.; Вомпель Роман, Філядельфія, Па.; Новак Петро, Чикаґо, Ілл.; Цухляй Іван, Ельмер, Н.Дж.; Шафран Анна, Кліфтон, Н.Дж.; Черко Лісберт і Лаврін, Омага, Неб.; Прокоп Мирослав, Ню Йорк, Н.Й.; Геврик Богдан, Філядельфія, Па.; П-во Гавриш Іван, Бруклин, Н.Й.; Кобзяр Юрій, Річмонд Гіл, Н.Й.; Ветрах Василь, Арлінґтон, Ва.; Д-р Дімаркенджельо Михайло, Черри Гіл, Н.Дж.; П-во Юзвіяк Августин, Сейнт Авґустін, Фла.; Лесько Іван, Сейнт Пітерсбурґ, Фла.; Гевко Любомир, Клеркстон, Миш.; Трусевич Богдан, Чикаґо, Ілл.; Голойда Володимир, Чикаґо, Ілл.; Троян Надія, Вотертавн, Конн.; Цап Джін, Істон, Па.; Станкевич Галина, Ґрін Бей, Віск.; Костюк Теодор, Сібрук, Мд.; Ільницький Роман, Форест Філс, Н.Й.; Гаврилишин О. і Воробай Т., Сілвер Спрінґ, Мд.; Д-р Гойдич Володимир, Ню Йорк, Н.Й.; Д-р Кознарська Марія, Кліфтон, Н.Дж.; Качала Андрій, Парма, Ог.; Ґудзій Осип, Кліфтон, Н.Дж.; Високопреп. о. Ткачук Іван, Ню Йорк, Н.Й.; Серафин Софія, Джексон Ґайтс, Н.Й.; Шурко Ганна, Клівленд, Ог.; Олесницький Юрій, Юнійон, Н.Дж.; Гавриш Степан, Філядельфія, Па.; Жирук Ганна, Вільмінґтон, Дел.; Ткачик Ґертруда, Тусон, Аріз.; Осінчук Зенон, Форт Вейн, Інд.; П-во Кріль Володимир, Кінґ оф Прашія, Па.; Скоп Софія, Ля Меса, Кал.; Стельмах Теодор, Льос Анджелєс, Кал.; Д-р Піхурко Богдан і Христина, Кембрідж, Масс.; Гайда Михайло, Розліндейл, Масс.; Масюк Ярослав, Філядельфія, Па.; Ґой Звенислава, Ню Йорк, Н.Й.; Щур Олександра, Ардслей, Н.Й.; П-во Теслюк Михайло, Парма, Ог.; Гайда Любомир, Розліндейл, Масс.; Дармограй Петро і Любомира, Седл Рівер, Н.Дж.; Качарай Святослава, Браєрвуд, Н.Й.; Костів Василь, Ельміра, Н.Й.; Подольська Марія, Асторія, Н.Й.; Гладка Дорис, Маямі Біч, Фла.; Ориняк Софія, Юніон, Н.Дж.; Д-р Кузьма Богдан і Р., Лінкольн, Ровд Айленд; Сосновий Іван, Порт Джеферсон Стейшен, Н.Й.; Кашімер Данило, Бруклин, Н.Й.; Мелько Володимир, Філядельфія, Па.; Каратницький Еміліян, Лігайтон, Па.; Стахів Денис, Мідлесекс, Н.Дж.; Високопреп. о. Ткачук Іван, Ню Йорк, Н.Й.; Мостович Леонід, Лєксінґтон, Ки.

По 40 дол.: Головатюк Пантелеймон, Філядельфія, Па.; Ґордон Валентина, Льос Анджелєс, Кал.; Деркач Іван, Кел Ситі, Ілл.; Кульчицький Володимир, Спрінґфільд, Ва.

35 дол.: Каганяк Іван, Такома, Вашінґтон.

По 30 дол.: Голосниченко Михайло, Клівленд, Ог.; Ґлюх Роман, Елмгурст, Н.Й.; П-во Дзядик Іван і Гільда, Пітсбурґ, Па.; Семянчук Марія, Рівер Форест, Ілл.; Свинчук Михайло, Гіксвіл, Н.Й.; Черевко Володимир, Сент Пітерсбурґ, Фла.; Кладко Осип, Саннівейл, Кал.; П-во Вислоцький Іван, Четем, Н.Дж.; Квіт Зеновій, Філядельфія, Па.; Олдс Наталія, Фентон, Миш.; Божемський Богдан, Тінек, Н.Дж.; Кутко Анастазія, Чикаґо, Ілл.; Гуцуляк Василь, Сейнт Пітерсбурґ, Фла.; Меретсев Володимир, Кембрідж, Масс.

По 25 дол.: Киричок Зарба Аделя, Н. Рівер, Масс.; П-во Боднарський Зенон і Марія, Лянкестер, Н.Й.; Мартинюк Микола, Оліфянт, Па.; Кульматицький Іван, Толідо, Ог.; Мисишин Григорій, Спрінґфільд, Масс.; Бачара Микола, Філядельфія, Па.; Креховецький Корнель, Гемден, Конн.; Рудик Віра, Невінґтон, Конн.; Пурас Наталія, Баффало, Н.Й.; П-во Копичук Роман, Сейнт Авґустін, Фла.; Когут Теодозія, Філядельфія, Па.; Сторожук Богдан, Воррен, Миш.; Д-р Ричок Роман, Мейпелвуд, Н.Дж.; Яремко Дмитро, Баффало, Н.Й.; Бурбан Михайло, Чикаґо, Ілл.; Самійленко Василь, Свартмор, Па.; П-во Дробний Григорій і Стефанія, Дірборн Гайтс, Миш.; Д-р Богонович Роман, Ню Йорк, Н.Й.; Д-р Синиця Павло, Ворм Мінераль Спрінґс, Фла.; Грибик Василь, Ірвінґтон, Н.Дж.; Гутович Євген, Квінс, Н.Й.; Комоницький Зенон, Бівер Фолс, Па.; Турянський Євген, Воррен, Миш.; Євгермов Г., Ню Йорк, Н.Й.; Преп. Сестри св. Василія Великого, Асторія, Н.Й.; Москвяк Степан, Філядельфія, Па.; Шолюха Марія, Міннеаполіс, Мінн.; Петраш Ґ., Річмонд, Мейн; П-во Марущак Юрій, Філядельфія, Па.; Піндічук Євген, Оссінінґ, Н.Й.; Верхняк Володимир, Аннаполіс, Мд.; Мельник Дмитро, Бостон, Масс.; Кропський Адріян, Дітройт, Миш.; Собенко Микола, Квінс, Н.Й.; Волинець Іван, Чикаґо, Ілл.; П-во Дебрин Олександер, Дітройт, Миш.; Лаврін Микола, Воррен, Миш.; Галицький Іван, Юніон Лейк, Миш.; Кос Євгенія, Міннеаполіс, Мінн.; Клапіщак Н.В., Спрінґфільд, Н.Дж.; Лесків Макс, Кендія, Н.Г.; Д-р Лесейко Іван, Чикаґо, Ілл.; Кулинич Зеновія, Джексон Гайтс, Н.Дж.; Сідлярчук Степан, Бостон, Масс.; П-во Іскало Іван і Марія, Емгерст, Н.Й.; Микитин Богдан, Норт Галівуд, Кал.; П-во Кучер Володимир і Ксенію, Воррен, Миш.; Лехман В.Б., Ляфаєт, Інд.; Лапічак Степан, Кліфтон, Н.Дж.; Камінська Любомира, Бронкс, Н.Й.; Козновський Богдан, Блюмфільд, Н.Дж.; Притула Василь, Бінґгемтон, Н.Й.; Д-р Качай Ярослав, Чельтенгем, Па.; П-во Словік Адольф і Гелен, МекЕду, Па.; Шуст Нестор, Гадзон, Ог.; Шавалюк Юрій, Гакетставн, Н.Дж.; П-во Галичин Осип, Йочкерс, Н.Й.; Воробкевич Лев, Воррен, Миш.; Кізима Олександер, Річмонд, Ва.; Дупчак Іван, Вернон Гілс, Ілл.; Дякун Т., Бруклин, Н.Й.; Вариха Петро, Йонкерс, Н.Й.; Д-р Пелех Іван, Морріс Плейнс, Н.Дж.; Гошовський Сергій, Ню Йорк, Н.Й.; Жила Володимир, Лаббок, Тек.; П-во Бохей Осип, Гарлейсвілл, Па.; Бакад Волтер, Фернандіна Біч, Фла.; Явнюк Надія, Форест Гіллс, Н.Й.; Щук Денис, Нортгемптон, Па.; Бохенський Іван, Вентура, Кал.; П-во Кузьма Юрій, Ґлен Рак, Н.Дж.; Куцан Анна, Спрінґфільд, Ілл.; Юрчик Ірена, Лонґ Айленд Ситі, Н.Дж.; Терлецький Славко, Поленд, Ог.; Мілян Степан, Філядельфія, Па.; Дармохвал Ольга, Піскатавей, Н.Дж.; Круґ Павло, Дептфорд, Н.Дж.; Ґраґлія Олександра, Гакенсак, Н.Дж.; Сенежак Володимир, Вест Орендж, Н.Дж.; Дидик Михайло, Скатсдейл, Аріз.; Суховерський Омелян, Нюарк, Н.Дж.; Чагарин Орест, Лінкольн, Ровд Айленд; Бобеляк Дмитро, Нюарк, Н.Дж.; Бобенко Віктор, Парма, Ог.; Ганас Анна, Белл Мід, Н.Дж.; Гриник Михайло, Флемінґтон, Н.Дж.; Хомяк Р. Л. Мек Лін, Ва.; Стефанов Стенлей, Вест Орендж, Н.Дж.; П-во Прокопов Теодор, Беверли Гіллс, Фла.; П-во Зарічний Степан, Джерзі Ситі, Н.Дж.; Сцібало Мері, Ленсінґ, Ілл.; Ільницький Роман, Форест Гіллс, Н.Й.; Коропецький, Я. Б., Вієнна, Ва.; П-во Рожак Степан, Гембурґ, Н.Дж.; Цап Геральд, Стретфорд, Конн.; Нікітич Василь, Нептун, Н.Дж.; Ведмедик Іван, Клівленд, Ог.; Крупінський Іван, Скрентон, Па.; Кушнір Дарія, Вестленд, Миш.; Турчин Марія, Ріно, Невада; Питляр Андрій, Каліфон, Н.Дж.; Тарасюк Юрій, Нюарк, Н.Дж.; Голюка юрій, Бруклин, Н.Й.; Романишин Іван, Вотерліт, Н.Й.; Олексюк Галина, Мейвуд, Н.Дж.; Волосенко Ірена, Сен Рафаель, Кал.; Масі Віра, Норт Колдвіл, Н.Дж.; Букачевський Ярослав, Едісон, Н.Дж.; Плесс Олександер, Ґлючестер, Масс.; Турчин Андрій, Блюмінґтон, Інд.; Осадца Роман, Нютон, Н.Дж.; Левицький Вотер Євгенія, Озон Парк, Н.Й.; Русснак Мирон, Рочестер, Н.Й.; Пилявка Теодор, Чикаґо, Ілл.; Кадінґо Симон, Аллентавн, Па.; Слюз Іван, Пассейк, Н.Дж.; Бікей Е., Даллес, Тек.; П-во Боярський Богдан, Неровсбурґ, Н.Й.; Маоля Маріон, Гантінґдон Веллей, Па.; Касприк Гелен, Дженсон Ситі, Н.Й.; Бігун Ярослав, Майпелвуд, Н.Дж.; Сантарсієро Наталія, Кенмор, Н.Й.; Когутяк Володимир, Ютика, Н.Й.; Севидж Чарльс, Літтелтавн, Ко.; Волощук Петро, Дарчестер, Масс.; Гумницький Степан, Савт Бенд, Інд.; Попадюк Марія, Ліберти, Н.Й.; Бандрівський Павло, Баффало, Н.Й.; Трокан Ірена, Менґгем, Н.Дж.; Петрас Анна, Бінґгемтон, Н.Й.; Гляннери Марта, Лебанон, Ва.; Яворський Віктор, Оренджбурґ, Н.Й.; Фаріон Орест, Парма, Ог.; Желехівський Богдан, Бетлегем, Па.; Кузьмин Павло, Пукіпсі, Н.Й.; Кікцьо Михайло, Чикаґо, Ілл.; Купчинський Ярослав, Іст Бронсвік, Н.Дж.; Старейкі Іван, Аллентавн, Па.; Литвин Анастазія, Савт Рівер, Н.Дж.; Литвин Анна, Савт Рівер, Н.Дж.; Спейн Христина, Арнольд, Мд.; Кулинич, Любомир, Йонкерс, Н.Й.; Кріль Євдокія, Ню Йорк, Н.Й.; П-во Царук Петро, Блейрставн, Н.Дж.; П-во Клюка Ярослав, (без адреси); П-во Курчак Микола, Іст Медов, Н.Й.; Шелест Іван, Беллрозвз, Н.Й.; Баралецька Катерина, Перт Амбой, Н.Дж.; Гуменюк Ігор, Чикаґо, Ілл.; П-во Деркач Антін, Воррен, Миш.

По 20 дол.: Шендюх Олександер, Ведерсфілд, Конн.; Чеддар Ніколяс, Фейровкс, Па.; Яворський Олександер, Раквей, Н.Дж.; Ломницький Володимир, Веніс, Фла.; Теребецький Петро, Меспет, Н.Й.; П-во Романишин Іван і Марія, Левіттавн, Па.; Горбовий Євгенія, Сейнт Піттерсбурґ, Фла.; Д-р Христа Донльд, Сейнт Піттерсбурґ, Фла.; Черешня Іван, Колюмбус, Ог.; Змійовський Лев, Ембрідж, Па.; Стойко Яків, Ріджвуд, Н.Дж.; Ґумовський І., Лонґ Айленд Ситі, Н.Й.; Мазурек Василь, Омага, Неб.; П-во Герець Олександер, Ютика, Н.Й.; Чатинська Олена, Філядельфія, Па.; Коверко Маріян, Блюмінґтон, Ілл.; Стокотельний Павло, Ірвінґтон, Н.Дж.; Мороз Євген, Кренбері, Н.Дж.; Котляр Андрій, Кліфтон, Н.Дж.; Белей Мирослава, Ню Гейвен, Конн.; Ґіден Іван, Елленвіл, Н.Й.; Д-р Ґарбовський Богдан, Ютика, Н.Й.; Вітковіцький Ігор, Сілвер Спрінґ, Мд.; Децик Володимир, Сан Ситі, Аріз.; Руденська Марія, Вашінґтон, Д.С.; Кун Андрій, Блекстон, Масс.; Чепель Павло, Сомерсет, Н.Дж.; Бачинський Юрій, Тревелерс Рест, С.К.; Стахів Андрій, Сіклервіл, Н.Дж.; Романовська Наталія, Батімор, Мд.; Дейнека Роман, Стактон, Н.Дж.; Дворян Микола, Ню Йорк, Н.Й.; П-во Ковальчук Роман і Анізія, Флємінґтон, Н.Дж.; П-во Кравс Мирослав, Сиракюз, Н.Й.; Дитиняк Володимир, Картерет, Н.Дж.; Когулька Марія, Бруклин, Н.Й.; Пінковський Нестор, Бруклин, Н.Й.; Квятковський Тома, Філядельфія, Па.; Лешинська Анна, Сент Піттерсбурґ, Фла.; Маляхов Константин, Стемфорд, Конн.; Костюк Галина, Трентон, Н.Дж.; Сухорська В., Четтенуґа, Тенн.; Серфін Мері, Рамсон, Н.Дж.; Татаренко Степан, Кліфтон, Н.Дж.; Корбутяк Дмитро, Сілвер Спрінґ, Мд.; Троян Дарія, Бостон, Масс.; П-во Кондра Богдан, Кергонксон, Н.Й.; Мартиняк Степан, Фенкісвілл, Па.; Каліш Василь, Ярдвілл, Н.Дж.; Амендоляро Анна, Кліфтон, Н.Дж.; Маркович Андрій, Кліфтон, Н.Дж.; П-во Каліновський Володимир, Седл Брук, Н.Дж.; Чавс Роман, Йонкерс, Н.Й.; П-во Гомішак Олександер, Санта Марія, Кал.; Д-р Годинський Володимир, Міннеаполіс, Мінн.; П-во Василик Теодор, Бруклин-Клівленд, Ог.; Курчак Ярослав, Менорвілл, Н.Й.; Сєгельскі Ольга, Джексон, Н.Дж.; Заплатинський Ізидор, Фейрвю Парк, Ог.; Головко Окександер, Сейнт Пол, Мінн.; Дац Григорій, Мейпелвуд, Н.Дж.; Мотиль Олександер, Саннісайд, Н.Й.; Войчак Юрій, Баффало, Н.Й.; Д-р Біляк Роман, Кіноша, Віск.; Чуйко Михайло, Вуд Рідж, Н.Дж.; П-во Ваньо Кеннет і Мирослава, Кліфтон, Н.Дж.; Дзівак Володимир, Лейк Гайовата, Н.Дж.; Повч Міра, Ворм Мінераль Спрінґс, Фла.; Вінант Михайло, Гаддонфілд, Н.Дж.; Шеліх А., Ґарден Ситі, Миш.; П-во Пука Павло, Ню Гейд Парк, Н.Й.; Чорній Юліян, Палатайн, Ілл.; Свенсон Анна, Пальо Альто, Кал.; Балабан Остап, Дабс Феррі, Н.Й.; Шиприкевич Володимир, Філядельфія, Па.

По 15 дол.: Бойд Рональд, Гарбор Гайтс, Фла.; Жук Осип, Ґлендейл, Кал.; Марків Дарія, Ню Гейвен, Конн.; Фурман Петро, Юніон, Н.Дж.; Малешин Петро, Маунт Проспект, Ілл.; Кузьмович Д. Філядельфія, Па.; Пежанський Михайло, Лонґ Айленд Ситі, Н.Й.; Давідюк Іван, Геґерставн, Мд.; Цимбала Степан, Бруклин, Н.Й.; Дац Григорій, Мейпелвуд, Н.Дж.; Демків Петро, Вормінстер, Па.; Романишин Павло, Ельмайра Гайтс, Н.Й.; П-во Саляк Володимир, Ню Йорк, Н.Й.; Ковалів Осип, Міннеаполіс, Мінн.; Волосенко Роксана, Річмонд, Кал.; Бойко Тимотей, Філядельфія, Па.; Мацюк Роман, Флашінґ, Н.Й.; Федій Олександер, Еддісон, Ілл.; Філь Михайло, Вайнантскіл, Н.Й.; Павлишин Юліян, Міннеаполіс, Мінн.; Грибик Василь, Ірвінґтон, Н.Дж.; Губчак Осип, Лейк Цуріх, Ілл.; Кікцьо Теодор, Бріджвю, Ілл.; Мілстед Марлєна, Рак Гіл, С.К.; Ромах Микола, Ранімід, Н.Дж.; Дороке Павло, Спрінґфільд, Ілл., Левицький Іван, Кентон, Дел.; Куровицька Оксана, Метері, Лю.

По 10 дол.: Барановський Михайло, Дірборн, Миш.; Веселовський Олег, Чикаґо, Ілл.; Кулик Василь, Міннеаполіс, Мінн.; Арлінський Іван, Чикаґо, Ілл.; Тимус Євген, Пітсбурґ, Па.; Єпна Михайло, Рочестер, Н.Й.; Луців Осип, Ню Гейвен, Конн.; Лісс Ольга, Сейнт Пітерсбурґ, Фла.; Кміцікевич Олексій, Чикаґо, Ілл.; Ясінський Василь, Філядельфія, Па.; Процюк Михайло, Філядельфія, Па.; П-во Терпецький Роман, Філядельфія, Па.; П-во Сидор Василь, Рочестер, Н.Й.; Ступа Андрій, Еддісон, Ілл.; П-во Іванишин Олександер, Джексон Гайтс, Н.Й.; Ґерун М. Кіссімме, Фла.; Адріянович Совія, Ню Гейвен, Конн.; Мягкий Зенон, Освеґо, Н.Й.; Березюк Олена, Міннеаполіс, Мінн.; Наливайко Євген, Трентон, Н.Дж.; Ортинський Михайло, Тонаванда, Н.Й.; Олексюк Борис, Ґроґамсвіл, Н.Й.; Нестеренко Дмитро, Мускатін, Йова; Ладанай Степан, Фейрвю, Н.Дж.; Лелека Андрій, Ню Касел, Дел.; Омельчук Дмитро, Міделтавн, Н.Дж.; Лукіянович Філярет, Філядельфія, Па.; Петрущак Ярослав, Пітсбурґ, Па.; Когут Петро, Вілінґ, В.В.; Хміпевський Євген, Лівінґстон, Н.Дж.; П-во Колтонюк Орест і Антоніна, Лейквуд, Ко.; Яреско Іван, Вуд Дейл, Ілл.; Поступак Михайло, Лейк Панасофкі, Фла.; Прокопи Віліям, Кеттерінґ, Ог.; П-во Гриник Реймонд і Анна, Сиракюз, Н.Й.; Кібало Анна (нема адреси); П-во Перец Григорій (Гери), Голенд, Миш.; Д-р Ґорчинський Юрій, Чикаґо, Ілл.; Ґоляш Степан, Палатайн, Ілл.; Савчук Василь, Гайд Парк, Н.Й.; Сміт Ґровер, Оклягома Ситі, Ок.; Фіґун Володимир, Вільмінґтон, Дел.; П-во Колодій Іван, Вайтстон, Н.Й.; Калужний Олександер, Чикаґо, Ілл.; Буняк Григорій, Лівінґстон, Н.Дж.; Федаш Петро, Джанставн, Па.; Дячок Теодозій, Такома Парк, Мд.; Пенчак Ростислав, Раквей, Н.Й.; Біскуп А., Статен Айленд, Н.Й.; Дуб Олена, Клівленд, Ог.; Швайкун Звенислава, Стерлінґ Гайтс, Миш.; Кобзей Іван, Сеінт Джозеф, Мо.; Попович Марія, Джерзі Ситі, Н.Дж.; Міддептон Вінцент, Санта Роза, Кал.; Зелем Іван, Вотервліт, Н.Й.; Предко Мартин, Піскатавей, Н.Дж.; Цьок Михайло, Маунтенсайд, Н.Дж.; Вітакер Елсі, Нюарк, Н.Дж.; Бард Петро, Дейтон, Ог.; П-во Баланда Євген, Меспет, Н.Й.; Запріяла Іван, Черрі Гіл, Н.Дж.; П-во Ґелетканич Андрій і Марта, Аллентавн, Па.; Задвояняк Дмитро, Філядельфія, Па.; Кириченко Володимир, Марієтта, Джор.; Дребич Михайло, Бронкс, Н.Й.; Талешефський іван, Кларк, Н.Дж.; П-во Луцик Іван, Ред Бенк, Н.Дж.; Шпак Іван, Джексон, Н.Дж.; Татарський Марта, Воррен, Миш.; Попович Михайло, Тавнтон, Масс.; П-во Горішний Микола, Ліндгерст, Н.Дж.; Гасяк Семен, Сеінт Джозеф, Мо.; Барагура Володимир, Вудгейвен, Н.Й.; Діксон Волтер, Феніксвіл, Па.; Блонарович Лев, Річмонд, Ва.; Островерха Галина, Бруклин, Н.Й.; Тельґан Ірена, Норт Колдвель, Н.Дж.; П-во Лапчак Іван, Плено, Тек.; Кардашинець Імре, Стрефффорд, Н.Г.; Кібюк Тадей, Голленд Петент, Н.Й.; МекКолп Джулі, Форт Коплінс, Ко.; Мандіч Ірена, Орендж, Конн.; Д-р Олесюк Андрій, Льос Анджелєс, Кал.; Шатун Петро, Ґалфорт, Фла.; П-во Захарко Степан, Вайтгавз Стейшен, Н.Дж.; П-во Бойко Борис, Кренфорд, Н.Дж.; Давиденко А., Бруклин, Н.Й.; Кравчук Галина, Вестон, Конн.; Марфей Пітер, Олбані, Н.Й.; Шипорт Сальомея, Брентвуд, Н.Й.; П-во Боґданов Павло, Гіксвілл, Н.Й.; Фарміґа Ольга, Пассейк, Н.Дж.; Багрей Роберт, Ґлен Еллен, Ілл.; Новосівський Тарас, Раквел, Мд.; Жилавий Роман, Міссуля, Мон.; Попик Анастазія, Поінт Плезент Б. Н.Дж.; П-во Ільчишин Микола, Дірборн Гайтс, Миш.; Назаревич Григорій, Фенікс, Аріз.; Лєшак Микола, Філядельфія, Па.

7 дол.: Головачук Іван, Сейнт Томас, Онтаріо, Канада

6 дол.: Лоян Андрій, Честер, Па.

По 5 дол.: Лоґуш Дмитро, Дірборн Гайтс, Миш.; П-во Ґраф Дмитро і Марія, Кліpвотер, Фла.; Никорчук Степан, Пітсфілд, Масс.; Михайлів Володимир, Філядельфія, Па.; Гуцуляк Стефанія, Еддісон, Ілл.; Кефор Іван, Ню Йорк, Н.Й.; Вітвік Марія, Гановер, Н.Дж.; Шмаґала Тарас мол., Бреєксвіл, Ог.; Ройовська Александрія, Бруклин, Н.Й.; Фединишин Я., Перт Амбой, Н.Дж.;

Чеки проситься виставляти на: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC або UUARC, INC. — MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND та висилати на андресу: 1319 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa 19141. Всі пожертви є звільнені від уподаткування, згідно із звільненням число 23-1360863

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

Пожертва на 1987 р. $ ______ від ______

Декларую/мо на 1988 р. $ ______

Посвідку проситься виставити на ______
(по-англійськи)

та переслати на адресу ______
(по-англійськи)

Дата ______ Підпис ______

Велич Григорій, Сиракюз, Н.Й.; Боббі Веслей, Філядельфія, Па.; П-во Ґеремош Михайло, Даллас, Тек.; Озеранець Анна, Лінкольн Парк, Н.Дж.; Чехут Марко, Сейнт Люїс, Місс.; Марикан Роджер, Істон, Па.; Д-р Гайдучок Зіна і Юрій, Айова Сиґі, Айова; Скорупська Брониcлава, Мерсервіл, Н.Дж.; Коник Микола, Голбрук, Н.Й.; Камолов Дімітрі, Мілвокі, Віск.

3 дол.: Попушок М., Неллсвіл, Віск.

2 дол.: Рипянська Марія, Філядельфія, Па.

КВІТЕНЬ-ТРАВЕНЬ 1987

500 дол.: Д-р Олійник Степан Д., Вашінґтон, Д.С. (В світлу пам'ять брата Івана Олійника, в 40-ву річницю смерти в УПА).

По 250 дол.: Маренін Юрій Б., Сан Хозе, Кал.; Хопєвич Марія, Рочестер, Н.Й.

200 дол.: Кратко Рожа, Лейквуд, Н.Дж.

По 100 дол.: Філонович Василь, Міннеаполіс, Мінн.; Бохна Микола, Філядельфія, Па.; Юрчишин Юрій, Бостон, Масс.; Даниленко Іван, Сомердейл, Н.Дж.; Нестерук Юлія, Гартфорд, Конн.; Сворак Володимир, Ню Йокр, Н.Й.; Кізима Богдан, Ля Кресцента, Кал.; Савчин Євген, Евенсон, Віск.; П-во Стеців Богдан М., Пальо Альто, Кал.; Рубінґер Володимир, Йорба Лінда, Кал.; Стецина Павло, Ірґінґтон, Н.Дж.; Ґацинець Федір, Філядельфія, Па.; Д-р Кравчук Роман, Савт Орендж, Н.Дж.; Гарасимович Роман, Мілвокі, Віск.; Гринишин Іван, Асторія, Н.Й.; П-во Бровар Володимир, Мерілвіл, Інд.

По 50 дол.: Галаган Борис, Ню Йорк, Н.Й.; Крисалка Степан, Мекон, Джорджія; Кобзяр Ольга, Гантер, Н.Й.; Круль Петро, Гантер, Н.Й.; Мрилоцька Люба, Ярдвілл, Н.Дж.; Пушка Данило, Асторія, Н.Й.; П-во Серба Петро, Вілмінґтон, Дел.; Дацків Іван, Філядельфія, Па.; Перехрест Максим, Клівленд, Ог.; Зєлінскі Джозеф, Феніксвілл, Па.; Пастух Петро, Філядельфія, Па.; Онишкевич Марія, Ірвінґтон, Н.Дж.; Арлєн Арета М., Мейнвілл, Ог.; Балабан Василь В., Вортінґтон, Ог.; Субтельний Мирослав, Філядельфія, Па.; Андрушків Софія, Савт Орендж, Н.Дж.; Іваницький Володимир, Воррен, Миш.; Забігач Дмитро, Сідар Ноллс, Н.Дж.; Куліківський Григорій, Парк Рідж, Ілл.; Стапанчук Іван, Вашінґтон, Д.С.; Сидір Ярослав, Парма, Ог.; Волошин Александра, Парма, Ог.; Тритяк Ольга, Кренфорд, Н.Дж.; Корсунь Галина, Ню Йорк, Н.Й.; Тишовницький Олесь, Ріверсайд, Конн.

По 40 дол.: Бадран Микола, Вессер, Миш.; Конвіцький Іван, Філядельфія, Па.

35 дол.: Вейв Михайло, Чикаґо, Ілл.

По 30 дол.; Витанович Дарія, Берклей Гайтс, Н.Дж.; Кекіш Євгенія, Дітройт, Миш.; Юрків Ольга, Чикаґо, Ілл.

По 25 дол.: Денисенко Катерина, Вашінґтон, Д.С.; Шафран Євген, Форест Філлс, Н.Й.; Артимишин Люба, Вудсайд, Н.Й.; Таращук Володимира, Міннеаполіс, Мінн.; Ліщинський Дамян, Савт Орендж, Н.Дж.; Коцибала С., Кротон он Гадзон, Н.Й.; Полевчак Едвард, Кренфорд, Н.Дж.; П-во Потопник П'єр, Апопка, Фла.; П-во Пере Іван, Маямі, Фла.; Рожанковська Іванна, Ню Йорк, Н.Й.; Кавка Микола, Дрексель Гілл, Па.; Дзядик Іван, Ютика, Н.Й.; Підгірний Іван, Парма, Ог.; Білас Мирон, Чикаґо, Ілл.; Ґудз Мирон, Гартфорд, Конн.; Качмарська Ірена, Нюарк, Н.Дж.; Фединський Андрій, Клівленд, Ог.; Мельник Александра, Вортінґтон, Ог.; Волосянський Михайло, Асторія, Н.Й.; Білик Любомир, Рочестер, Н.Й.; Карбон Джан, Вайт Плейнс, Н.Дж.; Щуровський Роман, Баффало, Н.Й.; Гарвас Роман, Норт Версейл, Па.; Почтар Ярема, Піканок, Н.Дж.; П-во Гривняк Павло, Пассайк, Н.Дж.; Гнідий Володимир, Філядельфія, Па.; Луців Степан, Міннеаполіс, Мінн.; Гошовський Богдан, Бронкс, Н.Й.; П-во Малаховський Юрій, Флашінґ, Н.Й.; П-во Пітьо Володимир, Овшен, Н.Дж.

По 20 дол.: Шваник Катерина, Гемптен Біч, Н.Й.; Ткачук Ірена, Гемтремк, Миш.; Шеремета Василь, Ню Кестл, Дел.; Волчук Оксана, Черрі Гілл, Н.Дж.; Бачинська Марія О., Натлей, Н.Дж.; Кравець Юрій С., Ріджвуд, Н.Й.; Клос Ірена В., Льорейн, Ог.; Озґа Мирон, Віскансон Деллс, Віск.; Шпачинський Володимир; Базилевський Петро, Будгейвен, Н.Й.

По 15 дол.: Всеч. о. Покотило В., Савт Бавнд Брук, Н.Дж.; Бачинський Юліян, Натлей, Н.Дж.; Бачинський Юліян, Натлей, Н.Дж.

12 дол.: Пахолюк Ігор Я., Бурлінґейм, Кал.

По 10 дол.: Дуткавич Ярослав, Вест Блюмфільд, Миш.; П-во Вальчук Юрій, Еннендейл, Н.Дж.; Валіґун Чарльс, Нентікук, Па.; Костка Михайло, Сан Дієґо, Кал.; Д-р Бойчук Дан І., Ля Гоя, Кал.; Домбчевський Роман, Рочестер, Н.Й.; Зініч Анна, Бервік, Па.; Вітер Михайло, Ліндгурст, Н.Дж.; Лучанко Мирон, Рочестер, Н.Й.; Кармазин Ольга, Аліквіппа, Па.; Дигдалевич Марія, Ню Йорк, Н.Й.; Кебало Адріян, Савт Вінзор, Конн.; Попель Степан, Фарґо, Норт Дакота; Антипів Ксеня, Александрія, Ва.; Гайовий Федір, Міннеаполіс, Мінн.; Орел Тарас, Норт Берґен, Н.Дж.; Балютянський Василь, Джерзі Сиґі, Н.Дж.; Щук Марія, Асторія, Н.Й.; Рабкевич Стефанія, Клівленд, Ог.; Н.Н. (невідоме ім'я і адреса).

По 5 дол.: Вояковська Анна, Сиракюз, Н.Й.; Тершаковець Андрій, Рівердейл, Н.Й.; Форман Сандра, Сеттел, Вашінґтон; П-во Клим Ярослав, Асторія, Н.Й.; Беллінґер Маріян, Беррівілл, Н.Й.; Олейка Віллям.

3 дол.: Рудий Богдан, Рочестер, Н.Й.

2 дол.: Добрянська Марія, Ліндора, Па.

ЛИПЕНЬ 1987

1,000 дол.: Союз Українців Католиків „Провидіння".

500 дол.: Навальковський Орест, Філядельфія, Па.

По 250 дол.: П-во Осадца Мирон і Богданна, Трентон, Н.Дж.; Реґуш Михайло, Філядельфія, Па.

По 200 дол.: Олексин Аліна, Філядельфія, Па.; Матійчин А.М., Трентон, Н.Дж.; Д-р Держко Зенон, Александрія, Ва.; Чучман Марія, Амстердам, Н.Й.

По 100 дол.: П-во Скіра Іван, Філядельфія, Па.; Івасишин Микола, Флашінґ, Н.Й.; Союз Українців Католиків „Провидіння", Філядельфія, Па.; Д-р Новосад Евген Ю., Фістервіл, Па.; Стебельська Лідія, Йонкерс, Н.Й.; Маслович Кирило, Бруклин, Н.Й.; Проціньска Емілія, Адельфі, Мд.; Калинович Василь, Джерзі Сиґі, Н.Дж.; Палашевський Володимир, Ранчо Пальос Вердес, Кал.; П-во Горницький Адріян, Філядельфія, Па.; Жарська Дарія, Кергонксон, Н.Й.; Хілько Василь, Клементавн, Н.Дж.; Пендзей Степан, Філядельфія, Па.; Д-р Гнатюк Богдан, Меріон Стейшен, Па.; Держко Евстахій, Александрія, Ва.; Захарчук Стенлей, Штравдсбурґ, Па.; Бац Іван, Бурлінґейм, Кал.; Мак Мирослав, Філядельфія, Па.

60 дол.: Солтис Анна, Юніондейл, Н.Й.

По 50 дол.: П-во Бачмага Антін, Філядельфія, Па.; Гаркач Параска, Лорейн, Ог.; Ґлубіш Волтер, Чикаґо, Ілл.; Шмотолоха Теодор, Кегґонксон, Н.Й.; Новак Люба, Чикаґо, Ілл.; Качуба Степан, Гадзон, Н.Й.; Богданів Віталій, Сілвер Спрінґ, Мд.; Рубчак Евгенія, Напаноч, Н.Й.; Левіч Самуель, Джерзі Сиґі, Н.Дж.; Яримович Ярослав, Чельтенгам, Па.; Стельмащук Михайло, Балтімор, Мд.; П-во Свидаренко Володимир, Клівленд, Ог.; Мац Мирослав, Ню Йорк, Н.Й.; Ґарбер Нестро, Філядельфія, Па.; Філінович Василь, Міннеаполіс, Мінн.; Проданюк Галина, Нордрідж, Кал.; Когут Степан, Філядельфія, Па.; Винницький Стенлей, Бетлєгем, Па.; Кулик М., Гартфорд, Конн.

По 30 дол.: Король Роман, Міннеаполіс, Мінн.; Дуда Гилана М., Іст Ґренби, Конн.

По 25 дол.: Питляр Зеновій, Маямі Біч, Фла.; Мельник Дмитро, Бостон, Масс.; Яременко Антін, Мейпелвуд, Н.Дж.; Яцусь Осип, Розел, Н.Дж.; Мурський Лев Р., Гемтремк, Миш.; Зінкевич Осип, Елікот Сиґі, Мд.; Ґордон Марія, Скокі, Ілл.; Іващук Василь, Байон, Н.Дж.; Пінко Анна, Бруклин, Н.Й.; Винницький Володимир, Філядельфія, Па.; Д-р Барановський Роман, Кергонксон, Н.Й.; П-во Січ Дмитро, Алфред Ст., Н.Й.; Одежинська Лідія, Філядельфія, Па.; Крамарчук Ірена, Джерзі Сиґі, Н.Дж.; Товарницький Осип, Юніон, Н.Дж.

По 20 дол.: Ярух С., Асторія, Н.Й.; Пешін Марія, Льос Анджелєс, Кал.; Безней Алекс, МекКінней, Тексас; Байко Петро, Парма, Ог.; Мінкевич Катерина К., Пойнт Плезент, Н.Дж.; Міхаляк Ольга, Волнат Крік, Кал.; Скібіцький Олесь, Вебстер, Н.Й.; Ессенґай Роберт Г., Колюмбус, Ог.; Стахів Петро, Перт Амбой, Н.Дж.; Копанайко Іван, Філядельфія, Па.

По 10 дол.: Ценко Іван, Філядельфія, Па.; Декий М., Флашінґ, Н.Й.; Д-р Радзикевич Дан, Гонолюлю, Ґаваї; Креди Рональд, Толедо, Ог.; Пиріг Григорій, Клівленд, Ог.; Ганінчак Лідія, Ярдвілл, Н.Дж.; Бейґер Богдан, Баффало, Н.Й.; Служинський Стів, Пітсбурґ, Па.; Халупа Михайло, Джемейка, Н.Й.; Меншена Люба, Міннеаполіс, Мінн.; Черевко Володимир, Ст. Пітерсбурґ, Фла.; Станько Юрій, Бескінґ Рідж, Н.Дж.

По 5 дол.: Яворський Іван, Сціно, Ор.; Фляннері Міхаель, Лабанон, Ва.; Миколаєвич Роман, Гайд Парк, Масс.

ЛИПЕНЬ 1987

300 дол.: Гавзен Любов М., Вашінґтон, Д.С.

126 дол.: П-во Волос Андрій, Сан Сиґі Вест, Аріз.

По 100 дол.: Бородайко Богдан, Ню Йорк, Н.Й.; Колінко Василь, Філядельфія, Па.; Олеарчук Рената М., Черрі Гілл, Н.Дж.; Крумшин Микола, Йонкерс, Н.Й.; Д-р Ґудзяк Олександер, Сиракюз, Н.Й.; Пил Кирило, Інвернес, Фла.; Пастушек Василь, Свартмор, Па.; Савка Василь, Гарфілд, Па.; Григорчук Микола, Дітройт, Миш.

По 50 дол.: Бабяк Іван, Філядельфія, Па.; Райнер Ірена, Філядельфія, Па.; Козел Петро Б., Сінсіннаті, Ог.; Кріль Юліян, Джерзі Сиґі, Н.Дж.; Максимів Зенон, Апопка, Фла.; Лучків Михайло, Рідінґ, Па.

30 дол.: Процик Олександер, Гат Спрінґс, Аріз.

По 25 дол.: П-во Швед Я.М., Філядельфія, Па.; Кулинич Олександер, Кергонксон, Н.Й.; Строкен Ірена, Лівермор, Кал.; Горбовий, Г.В., Гольмер, Па.; П-во Качмар Богдан, Норд Колдвел, Н.Дж.; Савицький Зенон, Ріверсайд, Конн.; Мельник Григор, Гопстед, Па.

20 дол.: Марчук Людвик, Стенфорд, Па.

По 10 дол.: Бабій Я., Наррідж, Ілл.; Довбенко Катерина, Ґібсонія, Па.; Чаресна Іван, Колюмбус, Ог.

ВЕРЕСЕНЬ-ЖОВТЕНЬ 1987

500 дол.: Д-р Роман Дзядів, Непонсит, Н.Й.

300 дол.: Український Церковний Комітет (д-р Ярослав Бернадин), Вайлдвуд Крест, Н.Дж.

250 дол.: Джозефіна Михаленко, Ст. Пітерсбурґ, Фла.

200 дол.: Анна Політило, Шорт Гілс, Н.Дж.

150 дол.: Катерина Харкевич, Чикаґо, Ілл.

По 100 дол.: Володимир Р. Дячук, Ратерфорд, Н.Дж.; Д-р Богдан Футей, Вашінґтон, Д.С.; Микола Гаврилюк, Йонкерс, Н.Й.; Петро Войновський, Кергонксон, Н.Й.; Корнило Василів, Ню Йорк, Н.Й.; Роман І. Юлянс, Пайперсвіл, Па.; Марія Андрусяк, Воррен, Миш.

По 50 дол.: Д-р Роман Барановський, Кергонксон, Н.Й.; М. Лясебний, Кліфтон, Н.Дж.; Михайло Тарапацький, Юніон, Н.Дж.; Марія Попович, Парма, Ог.; Д-р Л.М. Новосівський, Джексон Гайтс, Н.Й.

По 25 дол.: Михайло Мартиненко, Трентон, Н.Дж.; О. Шевченко, Бріджвотер, Н.Дж.; Бил В. Лозницький, мол. Сан Дієґо, Кал.; Зенон Леґедза, Спрінґфільд, Н.Дж.

20 дол.: Клавдія Чорнодольська, Н.Й.

10 дол.: Симон Заброцький, Кю Ґарденс, Н.Й.

ЖОВТЕНЬ — ЛИСТОПАД 1987
ч.: 76624 — 76646

500 дол.: Українська Православна Федеральна Кооператива, Ню Йорк, Н.Й.

200 дол.: Михайло Гук, Ст. Павль, Мін.

По 100 дол.: Ґелена Біч, Ґретна, Люїзіяна; Микола Гладкий, Ледісміт, Віск.; Богдан Катамай, Філядельфія, Па.; Богдан Артимишин, Ґунтінґтон Велей, Па.; Татіяна Чучман, Амстердам, Н.Й.; Василь Ліщинецький, Клівленд, Ог.

75 дол.: Ю.П. Купчинський, Іст Бронсвік, Н.Дж.

По 50 дол.: Ярослав Кравчук, Парма, Ог.; Український Конґресовий Комітет, Відділ в Ютика, Н.Й.; Богдан Гамерський, Вен Найс, Кал.; Іван Стебельський, Сан Сиґі, Аріз.; Степан А. Ждан, Кантон, Миш.; Ярослав Чипак, Вейн, Н.Дж.

30 дол.: Іван Пелеш, Чікаґо, Ілл.

По 25 дол.: Вадим Яворенко, Ґрін Брук, Н.Дж.; Михайло Приходько, Філядельфія, Па.; Юрій Шавалюк, Гакетставн, Н.Дж.; Петро Ґолець, Медісон, Конн.; Марія Рудницька, Томс Рівер, Н.Дж.

20 дол.: Олександер Пришляк, Ветерсфілд, Конн.

15 дол.: Петро Спарк, Корнвол, Н.Дж.

БЕЗЛІЧ МАЛИХ КОМЕТ, що їх важко було виявити, а від яких роїться у нутрі соняшної системи, та їхнє безнастанне бомбардування впродовж більйонів років можуть саме, бути спричинниками багатьох кратерів на Місяці, Землі, Меркурію та Марсі, — заявили науковці і дослідники простору. Але не всі науковці погоджуються з цією теорією, і так фізик при Джонс Гопкінс університеті Пол Фелдман назвав її „цікавою". Одночасно він сказав, що ця теорія „встоїться або впаде" після обсервації міжпростірного судна „Ґалілео", що буде випущене в простори в напрямку Юпітера в 1989 році.

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтерса інформує, що уряд наказав, зірвати в Пекіні пам'ятник Мао Зедонга, пояснюючи це потягнення перебудовою кварталу міста і започаткуванням будови великої університетської бібліотеки. Восьмиметровий пам'ятник Мао, збудований з бетону, стояв на території Пекінського університету. Щоб зберегти пам'ять про „великого вождя", офіційні чинники погодились поставити в новій університетській бібліотеці його погруддя. Політичні спостерігачі кажуть, що зірвання великого пам'ятника Мао може стати початком знищення культу його особи і применшення значення його вкладу в побудову соціялізму в Китайській Народній Республіці.

„Міс Америка" в Сейнт Пітерсбурзі

Дня 30-го жовтня ц.р. знана на Фльориді компанія Масс Бродерс у Сейнт Пітерсбурзі влаштувала показ моди, на який запросила „Міс Америку" на 1988 рік Кей Рафко, щоб популяризувати товари, виготовлені в ЗСА. Місцева українська громада в С. Пітерсбурзі використала цю нагоду. Серед великої групи глядачів наша група около 30 осіб звернула на себе увагу. Деякі члени групи прибули у вишиваних одягах і зацікавленим треба було давати відповідні пояснення української вишивки. Після показу моди „Міс Америка" роздавала свої знімки зі своїм підписом. Від української громади вручено їй квіти, вишивану ляльку, вишиваний рушник та відповідну літературу, між іншим про Тисячоліття Християнства в Україні. „Міс Америка" радо з усіми віталася, підкреслюючи своє українське походження по матері.

У Берліні...

(Закінчення зі стор. 1)

„постійні і енергійні зусилля, що привели до першого реального результату в ділянці роззброєння і продемонстрували живучість нового політичного мислення" і сказано, що „договір став явищем історичного значення і вже виявив позитивний вплив на міжнародний політичний клімат".

На нараді міністри закордонних справ СССР, Чехо-Словаччини і Східньої Німеччини підписали окремий документ про правила інспекцій на місцях і перевірки виконання американсько-совєтського договору. Частина ракет, які повинні бути знищені, знаходиться на території Чехо Словаччини і Східньої Німеччини.

Пізніше міністри закордонних справ цих країн підпишуть такі ж угоди з Вашінґтоном і обговорять правила приїзду в Східню Німеччину і Чехо-Словаччину американських інспекторів-спостерігачів.

Західня Німеччина, Великобританія, Італія, Бельгія і Голляндія підпишуть аналогічні угоди зі Совєтським Союзом.

У п'ятницю ввечорі совєтська делегація відлетіла до Москви.

Є такі...

(Закінчення зі стор. 2)

доповненнями чи розважаннями для кращого розуміння справ, подій чи проблем. На жаль, цього не можна сказати про нашу читацьку громаду. Листів до редакції обмаль, рідкісно висловлюються контроверсійні думки чи поправки, а спростувань від читачів майже не зустрічаємо. Мабуть легше взяти телефонічну трубку і громити членів редакції, як висловити свої заперечення на листку паперу. Чи це не йде впарі з сучасною модою: робити, що вигідно і тільки, те, що лекше.

Друкарських чортиків (а вони стали розвагою в гумористичному журналі і в дописах американських кореспондентів), чи принагідних перекручень не бракує в ніякій пресі і це не повинно людей дратувати. Хіба усвідомляємо, як важко видавати і робити пресу цікавою! Якщо дійсно маємо причину до хвилювань, то хіба тому, що достава цієї преси (української) спорадична, нерівномірна. Та тут вже справа в поштовій доставі, а там не знаємо кого картати.

Ми вдячні нашим журналістам за їхню працю, за цікаві коментарі, думки за бажання виховувати думаючу людину. Дякуємо за зворушливі спогади, фейлетони та за цікаві дописи кореспондентів і за бажання не лише інформувати, але помагати орієнтуватись в нашому складному українському житті і, взагалі, всесвіті.

Щасти Вам Боже у Вашій праці!

Володимир Сторожинський
Парма, Огайо

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

В пам'ять нашого Дорогого і Довголітнього Приятеля
св. п. Михайла Івасівки
складаємо 100 долярів
на КОМІТЕТ ОБОРОНИ УКРАЇНСЬКОЇ СПАДЩИНИ.
Д-р Роман і мґр Ольга МОРОЗИ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Дарії з Артимишинів Черник
складаємо 50.00 долярів
на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД.

Родині Покійної пересилаємо вислови нашого глибокого співчуття.
Марія і Омелян ОМЕЦІНСЬКІ з Родиною
Оксана і Роман ЧАВСИ з Родиною

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що в суботу, 28-го листопада 1987 р. у Львові відійшов у Вічність на 82-му році життя

бл. п.
професор-математик
ОСТАП Ф. ХИЧІЙ

колишній професор Української Гімназії в Станиславові, Української Гімназії в Яворові, Дівочого Інституту в Перемишлі, дін Ужгородського Університету, ректор математичного факультету у Виноградові, Закарпаття, активіст театрального мистецтва у Львові і Станиславові, любитель спорту та суддя футбольної ліґи, редактор математичних праць.

Залишив у смутку:
дружину — МАРІЮ
сина — ЯРОСЛАВА з дружиною НАДІЄЮ
внуків — МАРТУ й ОСТАПА
сестру — ІРИНУ
брата — ЯРОСЛАВА з дружиною КАТЕРИНОЮ в ЗСА

Просимо всіх, хто знав Покійного, згадати Його у своїх молитвах.

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 14-го грудня 1987 р. в Ню Йорку відійшов у Вічність на 83-му році життя

наш Найдорожчий
МУЖ І БАТЬКО
бл. п.
ЮРІЙ АНДРІЯНОВИЧ ЛАВРІНЕНКО

ПАНАХИДА відбудеться у вівторок, 15-го грудня 1987 р. в 7-ій год. веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в середу, 16-го грудня 1987 р. о 10-ій год. ранку в церкві св. Володимира, 82 St. i Amsterdam Ave., New York, N.Y., звідки Тлінні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Брук, Ню Джерзі.

Залишив у смутку:
дружину — МАРІЮ
сина — МИКОЛУ
дочку — ЛАРИСУ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 11-го грудня 1987 р. в шпиталі у Кінґстоні, заснув у Бозі

наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І БРАТ
бл. п.
ЯРОСЛАВ НЕСТОР САЛУК

уроджений 4-го лютого 1909 року у Белзі, Галичина.

Після похоронних відправ 14-го грудня ц. р. з церкви Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н. Й. Тлінні Останки спочили на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гамптонбурґу, Н. Й.

Залишились в безмежному горі:
дружина — ОЛЬГА
син — АДРІЯН з дружиною ХРИСТИНОЮ і дітьми НАТАЛКОЮ і НІКОЛЕЮ
дочка — МАРТА з мужем ІГОРЕМ ПРОЦІНСЬКИМ і донею МАЄЮ
брат — РОМАН з дружиною ТРОЙДЕЛ
шваґер — МИРОСЛАВ КАЛЬБА з дітьми ВІРОЮ і ПЕТРОМ
та ближча і дальша Родина в Америці, Канаді, Україні і Польщі

Замість квітів проситься складати датки на прославлення Слуги Божого Андрея або на церкву в Кергонксоні.

ДЕПАРТАМЕНТ ВНУТРІШНІХ справ запропонував щоб широкі простори над Гренд Кеньйон були заборонені для низько літаючих літаків з огляду на збереження тиші і спокою для відвідувачів цього національного парку. Натомість пропонують повітряні коридори для тих літаків, що возять туристів.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО), британський дипломат лорд Керрінгтон, затурбований підписаним у Вашінгтоні договором про відтягнення і знищення ракет середнього і близького засягу з атомовими головками, хоч, на його думку, атомова зброя була і залишається головним фактором небезпеки зі Сходу при переважаючій кількості звичайної зброї. Керрінгтон вважає, що Уряд ЗСА пішов на дуже ризикований шлях однобічного роззброєння і не врахував переваги звичайної совєтської зброї і війська. У зв'язку із затурбуванням в Европі, до Брюсселю полетів, зараз таки після закінчення третьої зустрічі на вершинах між президентом Роналдом Регеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим, державний секретар Джордж Шулц, який поінформував альянтів про всі подробиці договору і переговорів в інших справах.

Такий заголовок був би, думаю, найбільш відповідним для допису, що його оце подаю, бо саме таке враження зробив я з Фестивалю етнічної спадщини, який відбувся у Баффало 6-8-го листопада ц.р. І дійсно, увійшовши до приміщень колосального будинку т.зв. конвенційного центру, оглянувши виставки культурних надбань різних національних груп, пройшовши попри буфетики із питомими цим групам стравами, подивившись на сценічні виступи різних національних ансамблів, відвідувач фестивалю не може не звернути уваги на неоднорідність Америки і її культури. Америка — це дійсна своєрідна мозаїка людських рас і культур. Але відвідувач пізнає рівночасно глибше сенс напису на американських грошах „E pluribus unum" (З багатьох одне).

Американська етнічна мозаїка в мініятюрі

Українська виставка на Фестивалі етнічної спадщини у Баффало.

Цьогорічний Фестиваль етнічної спадщини — це вже дев'ятий з черги. Його спонзорами були Джуніор ліг і Ніягарська рада народного мистецтва. Баффалівські українців, як попередніми роками, так і цього року, не пропустили нагоди, щоб вплестися в ту барвисту мережу, якою був Фестиваль етнічної спадщини. Про участь українців у Фестивалі подбала знана на американському терені суспільно-політична діячка Даша Процик. Діяла вона з рамени Української Фундації Волі.

З яким вкладом приступили українці до цьогорічного Фестивалю? Найбільш замітною була виставка, що її з власних експонатів влаштував мистець Мар'ян Борачок — голова Баффалівського Відділу АДУК (Асоціяція Діячів Української Культури). Українська виставка була складовою частиною серії етнічних виставок під загальною назвою Калчурал екстраваґанза. Темою виставок, згідно із задумом організаторів, мала бути традиція жнив. Дуже мало, однак, виставок відповідали темі. Українська виставка не тільки що дотримувалася теми, але й була влаштована з мистецьким смаком, була витримана, що так скажу, у стилі і щодо змісту, і щодо форми. Не дивно, що оціночне жюрі наділило виставку почесним вирізненням.

Крім картин жнив, чи радше пожнив'я, яка давала відвідувачам уяву про родючість української землі, на виставці можна було побачити зразки української культури взагалі, з книжковими виданнями про українську культуру включно. Про місце України в Европі, про її межі розказувала відвідувачам досить докладна мапа України. Зрештою, тим відвідувачам, що були ближче зацікавлені українськими справами, додаткових пояснень уділяв сам автор виставки — мистець Мар'ян Борачок, який майже весь час тривання виставки не розлучався з нею.

Інші види вкладу, якими українці проявили свою участь у Фестивалі протягом усіх трьох днів, був чинний кіоск з українськими народними виробами, з яких деякі речі відвідувачі могли придбати собі на власність. Кіоск був під зарядом членок місцевого Відділу ОЖ ОЧСУ. Під зарядом тієї ж організації була й кухня з українськими традиційними стравами, яка теж діяла протягом усіх трьох днів. Був показ писання писанок, що його двічі перевела Марія Анна Гарасимович, і показ вишивання. Цей другий рід вмілостей продемонстрували дівчата з місцевого осередку СУМА — сестри Ганя й Галя Турики. Були й українські народні танці у виконанні танцювального ансамблю з недалекого Рочестеру.

Поза програмою, про яку подбала Фундація Волі, був ще виступ музично обдарованої української родини Доценків.

У загальному, Фестиваль пройшов з успіхом. Але організатори українського вкладу вважають, що попередні Фестивалі були більш успішними, а це тому, що відбувалися весняною порою, у квітні. Видно, що ця пора краще надається для влаштовування таких Фестивалів.

Писати допис — не трудно. Легко він і читається. Але коли призадуматись над працею, яку треба було вкласти у зорганізування української участи у Фестивалі, то прийдеться ствердити, що вона таки нелегка. Тому треба віднестись з великою пошаною і признанням для всіх, хто приклав до цієї справи своїх рук, хто виявив добру волю, не жалів часу. Декого у дописі названо. Кількакратно більшу кількість осіб довелось залишити в тіні з огляду на брак місця у дописі. Передусім це відноситься до пань з ОЖ ОЧСУ, на чиїх плечах спочивав немалий — пов'язаний із Фестивалем — труд, іноді і непомітний для стороннього ока. Від громади належиться їм за це щонайменше щире спасибі!

Михайло Лоза

Чим цінний...

(Закінчення зі стор. 2)

тексті вживає слово аналіз чоловічого роду. Чи не думає автор змінити рід згаданих слів і у словнику? Це нічим не вмотивована зміна.

Автор радить виключити із словника Г. Голоскевича цілу низку застарілих слів і залучає до цих слів такі слова, як нюта, ґляґ та інші. А це ж українські слова, зареєстровані у словнику Грінченка. Нещастя наше, що наша народна термінологія була в наслідок окупації цілком невживана й стала застаріла. Коли красне письменство зберегло нашу розмовну лексику, то технічна термінологія не зайшла до технічних видань, котрі були виключно російські або польські. Вільним українським мовознавцям належить, на мою думку, зберігати й ширити нашу самобутню термінологію, а не гребувати нею. Бо коли нюта застаріле слово, то що її замінить у нашій мові? Заклепка? А це ж живодер з російськсі мови.

До слів, яким Яр Славутич виносить смертний вирок, належить і слово жадний. Але це живе слово. Це варіянт. І Г. Голоскевич надає користувачам право вибирати: жадний або жоден. Така вимога української мовної соборности, і цю рису треба зберегти для цілої низки слів: різний/ріжний, народ/нарід, гебреї/євреї, совєтський/совітський/радянський, большевицький/більшовицький та інші. Автор нічого у доповіді не говорить про ці варіянти, але з приватних розмов відомо, що він стоїть на позиції єдинослів'я, тобто не схвалює включення варіянтів до словника. Але єдинослів'я — нормативна вимога вживати лише один варіянт — добре для тоталітарно-імперських мов, але не для соборного словника українського народу. Специфіка української мови лежить в її історії, і рекомендувати нашій мові „кожух, не на неї шитий" добра українській мові не принесе. Соборний словник мусить мати місце й на варіянти не лише територіяльні, але й світоглядові. Бо, наприклад, слово совєтський вживають і галичани і наддніпрянці, залежно від своїх мовознавчих поглядів. Так само і слово радянський.

Окремо варто спинитися на термінології доповіді. На мою думку, термін „галицький діялект" термін застарілий, культивований зокрема окупантами. Чи не краще вживати термін „галицький варіянт української мови?" Тут буде менше „старшобратности" й дискримінації одного мовного середовища іншим.

Галицький варіянт української мови у деяких випадках зберіг щирі риси української мови, які Велика Україна згубила через інтенсивну й століттями проваджувану русифікацію. Слова єпископ, єпархія, Евген саме так і мають звучати по-українському, і цю вимову зберегла якраз Галичина. На Великій Україні московська ієрархія століттями прищеплювала вимову єпископ, єпархія. То чи наше мовознавство мусить з цим миритися? Отож незрозуміло, чому автор доповіді стоїть за написання є „за давнім узвичаєнням" у словах Єва, євангеліє, Євген, єпископ. Хто узвичаїв таку вимову й таке написання? Наслана московська й змосковщена ієрархія? Невже ж вільні українські мовознавці мусять іти за накинутим силоміць узвичаєнням?

Нічого Яр Славутич не говорить і про варіянти імен. Соборний український словник має зафіксувати українські імена в усіх їх варіянтах, що робив і Голоскевич, хоч і не завжди до кінця послідовно. У соборному словнику мають бути Евген і Євген, Ірина й Ірена, Лариса й Ляриса, хоч це остання форма штучна, але вона жива.

Саме своїм толерантним ставленням до варіянтів „Правописний словник" Г. Голоскевича і здобув популярність, як соборний словник. Саме цим він і дорогий вільним та соборним українцям. І ми, українські мовознавці, мусимо йти слідами творця словника.

Нехтування вимог соборности у мовознавстві сприятиме лише відчуженню окремих мовних середовищ, чого ніхто із свідомих українців не мусить допускати.

Фестиваль '88 — єдина нагода в житті

Протягом останніх кілька місяців члени Ради директорів Фестивалю '88 разом з багатьма повних ентузіязму помічниками-добровольцями заходилися побудовою організаційної структури найбільш амбітного проєкту, до якого будь-коли бралася наша українська спільнота. У висліді цих заходів Едмонтон в найближчих місцях буде прямо зачарований програмою подій, як щодо їх розмірів, так і їх різноманітністю.

На ідею створення Фестивалю '88 склалися три важливі елементи:

а) 1000-ліття українського християнства, яке дефінює 1988 рік як рік українського святкування по всьому світі;

б) недавнє створення Ради Українського Мистецтва Альберти, якої завданням є розвивати, координувати і популяризувати українське народне мистецтво в зорових і живих формах вияву;

в) потреба форуму, на якому українська спільнота Північної Америки може виявити свої подиву гідні таланти і потенціял, як теж задемонструвати її великий вклад у житті Канади й ЗСА.

Ціллю Фестивалю '88 є величне святкування української культури, що й повинно стати виявом однієї з найбільших культурно-мистецьких подій в Канаді. Фестиваль '88 бажає участи кожного і всіх нас, щоб це був величний народний здвиг, який притягне до участи кожного у цих наших святкуваннях в наступному році.

Протягом чотирьох днів у 1988 році, від 30-го червня до 3-го липня, Едмонтон й околиці закиплять активністю ряду концертів, святкувань, вистав і живих виступів, демонструючи вияви українського народного мистецтва.

Зокрема величні два окремі виступи відбудуться в Едмонтонському колізеї для вшанування українського народного танку і народної музики. У цих виступах будуть брати участь найкращі групи народного танку Альберти і найпопулярніші українські музичні групи в Північній Америці. Групові ансамблі й солісти будуть розважати публіку, хочемо сподіватися, — не менш як 14,000 присутніх.

Початковою й фінальною частинами програми будуть проводити найвизначніші особистості мистецького світу. Відвідувачів чекає також багатство українських танків, а кульмінаційною точкою буде масовий гопак з участю біля тисячі українських танцюристів, в якому візьмуть участь також члени знаних танцювальних ансамблів „Шумка" і „Черемош" та багато інших музичних зірок. Та й це ще не все.

Це вперше, коли центрально-східня Альберта спільними силами Села Української культурної спадщини й славного Фестивалю української писанки на Веґревіль виступить на спільному Фестивалі '88. Веґревільська писанка-фестиваль у всіх аспектах подвоїть свій „формат".

Едмонтонський Northlands Agricom проситиме всіх прийти і протягом трьох днів відчути подув України, відвідуючи найкращі місця ласощів українського куховарення, мистецтва, ручних виробів, літературного й релігійного мистецтва, вистав моди й мистецьких виступів. Окрема сцена вияву дитячого театрального мистецтва буде що однією окремою атракцією.

„Очі" української звукозаписної індустрії, яка за останніх 15 років засвідчила свій феноменальний розвиток, будуть спрямовані на Фестиваль '88. Едмонтон гостюватиме також імпрезу, першу цього роду, вручення нагород за вияви сучасної української народної музики з участю багатого числа визначних одиниць і зірок звуко-записної індустрії.

Все вище сказане — це тільки начерк запланованого Фестивалю '88 в Едмонтоні. Нашим бажанням є створити форум й атмосферу для найкращого відсвяткування вияву українського народного мистецтва в Північній Америці. В році величного світового відзначення 1000-ліття Хрищення України Едмонтонський Фестиваль '88 хоче започаткувати нове тисячоліття сучасної української культури.

Ми надіємося, що всі ви долучитеся до нас у цій маніфестації вияву української культури в Північній Америці. Плянуйте вже тепер бути частиною цього Фестивалю '88 через свою активну участь. Це єдина нагода нашого життя!

Фестивальний комітет

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 18-го ГРУДНЯ 1987 р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-ий Відд., о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave. Просимо взяти участь. Зближається кінець року, тому просимо членів вирівняти свої членські вкладки на зборах. — В. Марущак, рек. секр.

П'ЯТНИЦЯ, 1-го СІЧНЯ 1988 р.

Клівленд, Огайо. Річні загальні збори Б-ва св. Василія 364-го Відд. о год. 2-ій по пол. в УАЦентрі (Верховина), 7425 W. Pleasant Valley Rd. Проситься всіх членів чисельно прибути. — В. Владика, фін. секр.